

ប្រកាសអន្តរក្រសួងបហាផ្ទៃ-បរិស្ថាន

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងសំណល់ សំណល់រឹង

នៅក្នុងខេត្ត-ក្រុង នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

២២២♦៧៧៧

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ក្រសួងមហាផ្ទៃ-ក្រសួងបរិស្ថាន
លេខ : ៤០ ប្រក.មជ - បស

ប្រកាសអនុក្រសួងមហាផ្ទៃ-បរិស្ថាន

ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង នៅក្នុងខេត្ត ក្រុង នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ
នេសាទរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ
និង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ១១៩៨-៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨
ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤
ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រមក/០១៩៦ /០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា
ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៤ /២១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា
ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦ /៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែធ្នូ
ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន
និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩
ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។

សំណើ

ជំពូក ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

ប្រការ ១ : ប្រកាសនេះមានគោលបំណង ជំរុញកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរដែនដី និងសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការអនុវត្តន៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវវិធានការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹង នៅក្នុងខេត្ត ក្រុងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន សំដៅធានាបាននូវកិច្ចការពារសុខភាពសាធារណៈ សោភ័ណភាព គុណភាពបរិស្ថាន និងជីវចម្រុះ ។

ប្រការ ២ : ប្រកាសនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តទៅលើរាល់សកម្មភាពប្រមូល សំអាត ស្តុកបណ្តោះអាសន្ន ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ បោះចោលសំរាម សំណល់រឹងគ្រប់ប្រភេទ នៅតាមខេត្ត ក្រុងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ប្រការ ៣ : និយមន័យ

- ក- សំរាម សំណល់រឹង សំដៅទៅលើវត្ថុ ឬរបស់ដែលសល់ពីជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ឬដែលសល់ ឬកើតពីសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម អាជីវកម្ម សេវាកម្ម និងផលិតកម្ម ហើយដែលវត្ថុ ឬរបស់សល់ទាំងនោះមិនមានផ្ទុកជាតិពុល ឬមិនបង្កឱ្យមានជាគ្រោះថ្នាក់ ។
- ខ- អាជ្ញាធរដែនដី សំដៅទៅលើអាជ្ញាធរថ្នាក់ខេត្ត ក្រុង ថ្នាក់ខ័ណ្ឌ ស្រុក ថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ។
- គ- ទីបរិវេណ សំដៅទៅលើលំនៅដ្ឋាន អាគាររដ្ឋបាលសាធារណៈ រោងចក្រ សិប្បកម្ម ទីស្តុភារ សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន ។

ជំពូក ២

ការគ្រប់គ្រងការចោលសំរាម សំណល់រឹងរាយជាយ

ប្រការ ៤ : ការបោះចោល ឬចាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹងរាយជាយតាមដងផ្លូវ ទីសាធារណៈ ទីប្រជុំជន ទីផ្សារ កន្លែងកំសាន្ត មណ្ឌលទេសចរណ៍ រមណីយដ្ឋាន បូជនីយដ្ឋាន ទីវាលស្រែចំការ តំបន់ការពារ តំបន់ព្រៃភ្នំ តំបន់ឆ្នេរ ច្រាំងទន្លេ ប្រភពទឹកប្រើប្រាស់ ផ្លូវនាវាចរ ប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹកល្អ ប្រព័ន្ធប្រឡាយ កសិកម្ម ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។

ប្រការ ៥ : អាជ្ញាធរដែនដីត្រូវទទួលខុសត្រូវ និងចាត់វិធានការចាំបាច់មួយចំនួន ដើម្បីរារាំងនិងបញ្ឈប់ ការចោលសំរាម សំណល់រឹងរាយប៉ាយនៅតាមទីកន្លែង ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ដូចមានចែងនៅក្នុងប្រការ ៤ ខាងលើ រួមមាន :

- ក រៀបចំដាក់ចុងសំរាមសាធារណៈឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ធានាបាននូវសោភ័ណភាព និងបរិស្ថាន ស្អាត ។
- ខ រៀបចំដាក់ផ្លាកសញ្ញាហាមឃាត់ និងអប់រំពីការទុកដាក់និងបោះចោលសំរាម សំណល់រឹង ។
- គ កំណត់ និងរៀបចំកន្លែងស្តុកសំរាម សំណល់រឹងបណ្តោះអាសន្ន អោយបានសមស្របដោយ មិនបង្កបញ្ហាដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការធ្វើចរាចរ សុខភាពសាធារណៈ សោភ័ណភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ។
- ឃ ធ្វើការប្រមូល សំអាត និងដឹកជញ្ជូនសំរាម សំណល់រឹងទាំងនោះយកទៅចាក់ចោលនៅ ទីតាំងដែលបានកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ឬអាជ្ញាធរដែនដី អោយបានទៀង ទាត់ជាប្រចាំ ។

ជំពូក ៣

ការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងតាមទីបំបាត់

ប្រការ ៦ : អាជ្ញាធរដែនដីត្រូវទទួលខុសត្រូវ និងអនុវត្តការប្រមូល ការស្តុកបណ្តោះអាសន្ន ការដឹកជញ្ជូន និងការចាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹង នៅតាមទីបំបាត់តាមវិធីខាងក្រោម :

- ក រៀបចំសេចក្តីណែនាំពីការទុកដាក់ និងការបញ្ចេញសំរាម សំណល់រឹងទាំងនោះសំរាប់ការ ស្តុកបណ្តោះអាសន្ន និងការប្រមូល ។
- ខ កំណត់កម្មវិធីប្រមូលឱ្យបានសមស្រប និងធ្វើការប្រមូលឱ្យបានអស់ស្អាត និងទៀងទាត់ ។
- គ ត្រួតពិនិត្យការដឹកជញ្ជូនសំរាម សំណល់រឹងខាងលើ ដើម្បីជៀសវាងការបង្កករាយប៉ាយតាម ដងផ្លូវ ដែលនាំឱ្យមានការប៉ះពាល់ដល់ការធ្វើចរាចរ និងសោភ័ណភាព ។

ប្រការ ៧ : សំរាម សំណល់រឹងដែលប្រមូលពីប្រភពដូចមានចែងក្នុងប្រការ ៦ ខាងលើ ត្រូវយកទៅចាក់នៅ រណ្តៅ ឬទីលានចាក់សំរាម ដែលបានកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ឬអាជ្ញាធរដែនដី ។

ការចាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹង នៅក្នុងទីបំបៅ ឬដីកម្មសិទ្ធិក្នុងតំបន់បម្រុងបំណុល ក៏ដោយ ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។

ជំពូក ៤

ការគ្រប់គ្រងទីលានចាក់សំរាម សំណល់រឹង

ប្រការ ៨ : អាជ្ញាធរដែនដី :

ក ករណីតំបន់ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ពុំទាន់មានរណ្តៅសំរាប់ចាក់សំរាម សំណល់ រឹង ត្រូវធ្វើការកំណត់និងរៀបចំទីលាន ឬរណ្តៅចាក់សំរាម សំណល់រឹង ដោយត្រូវផ្តោតការ យកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ក្នុងការកាត់បន្ថយការបំពុលបរិស្ថាន និងការប៉ះពាល់សុខភាពសាធារណៈ អនុលោមតាមគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសនៃក្រសួងបរិស្ថាន និងសូមគោលការណ៍ អនុញ្ញាតក្នុងការកំណត់ទីតាំងជាមុនពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ខ ករណីតំបន់ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន មានទីលាន ឬរណ្តៅចាស់កំពុងដំណើរការ ប្រើប្រាស់ ត្រូវធ្វើការជំរុញដំណើរការ និងការថែទាំឱ្យមានលក្ខណៈកាន់ តែល្អប្រសើរ និងត្រូវ ធ្វើការត្រួតពិនិត្យឱ្យបានជាប់ជាប្រចាំ ។

គ ករណីតំបន់ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ដែលរណ្តៅចាស់មានសភាព ពេញហៀរ ឬ មិនអាចទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ជាបន្ត ត្រូវរៀបចំកម្មវិធីបញ្ឈប់ ការប្រើប្រាស់ រណ្តៅ ឬទីលានចាក់នោះ ដោយមិនបង្កការរាំងស្ទះដល់ការប្រាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹង ដែលកំពុងដំណើរការ និងកំណត់នូវកម្មវិធីគ្រប់គ្រងនិងស្តារទីលានចាស់ ដែលឈប់ប្រើ នោះឱ្យបានសមស្របតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ។

ប្រការ ៩ : ការដុតសំរាម សំណល់រឹងគ្រប់ប្រភេទ ទោះស្ថិតក្នុងទីលាន ឬរណ្តៅចាក់សំរាម សំណល់រឹងក្តី ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។

ប្រការ ១០ : ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតចំពោះការប្រមូល ការដឹកជញ្ជូន និងការបោះបង់ចោលសំរាម សំណល់
រឹង ដោយមានការលាយបញ្ចូលសំណល់រឹងពុល ឬប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលមានចែងក្នុង
តារាងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ អនក្រ.បក ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។

ជំពូក ៥

**ការកិច្ចបស់អាជ្ញាធរដែនដី និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
និងការចូលរួមពីសាធារណៈជន**

ប្រការ ១១ : មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្រុង និងភ្នាក់ងារបរិស្ថានខ័ណ្ឌ ស្រុក ត្រូវបំពេញភារកិច្ចជាសេនាធិការ
ឱ្យអាជ្ញាធរដែនដីក្នុងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង និងចូលរួមធ្វើផែនការសកម្មភាពក្នុងការប្រមូល
ស្តុកទុកបណ្តោះអាសន្ន ដឹកជញ្ជូន និងបោះចោលសំរាម សំណល់រឹង ហើយត្រូវចូលរួមសហការ
និងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តន៍នោះ ។

ប្រការ ១២ : អាជ្ញាធរដែនដីដោយមានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្រុង ជាសេនាធិការ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ពី
សកម្មភាពអនុវត្តរបស់ខ្លួនលើការប្រមូល ការស្តុកបណ្តោះអាសន្ន ការដឹកជញ្ជូន និងការចាក់
ចោលសំរាម សំណល់រឹង រៀងរាល់ត្រីមាស ហើយត្រូវធ្វើរបាយការណ៍នោះមកក្រសួងមហាផ្ទៃ
និងក្រសួងបរិស្ថាន ព្រមទាំងចំណងជូនទៅស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ប្រការ ១៣ : អាជ្ញាធរដែនដី សំខាន់គឺ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ដោយមានការចូលរួមសហការពីស្ថាប័ន ឬ
អង្គភាពពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធ្វើការអប់រំនិងផ្សព្វផ្សាយជូនដល់គ្រប់ប្រជាពលរដ្ឋពីការទុកដាក់ និងការ
បោះចោលសំរាម សំណល់រឹងតាមវិធីប្រកបដោយអនាម័យសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន។

ក្នុងគោលបំណងកាត់បន្ថយបរិមាណនៃការចាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹង ត្រូវធ្វើការជំរុញ
និងលើកទឹកចិត្តដល់សកម្មភាពទាញយកមកប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ឬកែច្នៃនូវសំរាម សំណល់រឹង
នៅក្នុងមូលដ្ឋានស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ។

ប្រការ ១៤ : ប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ក្នុងការថែទាំអនាម័យលំនៅដ្ឋាន
និងជុំវិញលំនៅដ្ឋាន សោភ័ណភាពទីសាធារណៈ ឬទីប្រជុំជននៃខេត្ត ក្រុង គណៈកម្មាធិការបរិស្ថាន
និងត្រូវចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការការពារ និងថែទាំធុងសំរាមសាធារណៈ ។

ប្រការ ១៥ : អគ្គនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេសក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ :

ក ទទួលខុសត្រូវក្នុងការផ្តល់នូវគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសសំរាប់ជំរុញការអនុវត្តន៍
ការប្រមូល ការស្តុកបណ្តោះអាសន្ន ការដឹកជញ្ជូន និងការចាក់ចោល សំរាម
សំណល់រឹងនៅក្នុងខេត្ត ក្រុងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ សហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ចុះពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើការអនុវត្តន៍សេចក្តី
ប្រកាសនេះ ដើម្បីរាយការណ៍ជូនក្រសួងមហាផ្ទៃនិងក្រសួងបរិស្ថាន ដើម្បីពិនិត្យ
ផ្តល់ការសរសើរលើកទឹកចិត្ត ឬធ្វើការព្រមាន ក្នុងករណីពុំអនុវត្តតាមសេចក្តី
ប្រកាសនេះ ។

ជំពូក ៦

ទោសទណ្ឌ

ប្រការ ១៦ : ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងប្រការ ៤ ប្រការ ៦ ប្រការ ៨ និងប្រការ ៩ នៃសេចក្តី
ប្រកាសនេះ ត្រូវទទួលការពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០ រៀល ទៅ ១០០.០០០ រៀល ។
ក្នុងករណីមិនរៀងចាល ត្រូវទទួលការពិន័យជាប្រាក់ទ្វេដង ។

ជំពូក ៧

អវសានបញ្ញត្តិ

ប្រការ ១៧ : អគ្គលេខាធិការនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រសួងមហាផ្ទៃ អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល
ក្រសួងមហាផ្ទៃ អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលក្រសួងបរិស្ថាន អគ្គនាយកបច្ចេកទេស
នៃអគ្គនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេសក្រសួងបរិស្ថាន អភិបាលខេត្ត ក្រុង នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យ
ការបំពុលបរិស្ថាននៃក្រសួងបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្រុង អភិបាលស្រុក ខណ្ឌ
ការិយាល័យបរិស្ថានខណ្ឌ ស្រុក និងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ត្រូវទទួលអនុវត្តសេចក្តី
ប្រកាសនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ។

ប្រការ ១៨ : ប្រកាសនេះមានអនុភាពជាតិយុត្តិ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។ ២

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៣

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

[Signature]

ស ខេង

[Signature]

យូ ហុកត្រី

រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងបរិស្ថាន

បណ្ឌិត ម៉ី ម៉ា រ៉េត

បំណងជូន :

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភាជាតិ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភាជាតិ
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- រាជកិច្ច
- គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន
" ដើម្បីជូនជ្រាប "
- ដូចប្រការ ១៧
" ដើម្បីអនុវត្ត "
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ប្រកាស

ស្តីពី

ក្របខ័ណ្ឌសមត្ថកិច្ចរបស់
នាយកគ្រប់គ្រងឧទ្យានជាតិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះបរមរាជវាំង

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងក្របខ័ណ្ឌបរិស្ថាន

លេខៈ ១១៥ ប.ស្ត.

លេខៈ ១១៥ ប.ស្ត.

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៥ ខែ ០១ ឆ្នាំ១៩៩៦

ប្រកាស

ស្តីពី

ក្របខ័ណ្ឌសមត្ថកិច្ចរបស់
នាយកក្របខ័ណ្ឌឧទ្យានជាតិ

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា.
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ ព្រះករុណា ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុរ្ស៊ីន ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា.
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត-១០៩៤-៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល.
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ ព្រះករុណា ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុរ្ស៊ីន ព្រះមហាក្សត្រ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការបង្កើត និងទទួលខុសត្រូវលើតំបន់ការពារធម្មជាតិ.
- យោងសេចក្តីត្រូវការចាំបាច់នៃការងារ.

ស ៩ ១ ២

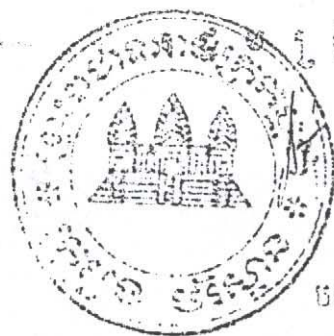
- ប្រការ១ :** បង្កើតក្របខណ្ឌ និងសមត្ថកិច្ចក្របខ័ណ្ឌឧទ្យានជាតិ ដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធ ដូចខាងក្រោម៖ ឧទ្យានជាតិនីមួយៗ ស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់នាយកមួយរូបនិងនាយករងមួយរូបយ៉ាងតិច និងចែកចេញជាពីរផ្នែក :
- ផ្នែកទទួលបន្ទុករដ្ឋបាល
 - ផ្នែកទទួលបន្ទុកបច្ចេកទេស
- ប្រការ២ :** នាយក នាយករងឧទ្យានជាតិ ក្នុងតំណែងមានថ្នានុក្រម ស្មើនឹងប្រធាន អនុប្រធានការិយាល័យ ក្រសួងបរិស្ថាន ។

Nat.Prokas1

- ប្រការ៣ :** ក្របខណ្ឌ និងសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងឧទ្យានជាតិ ស្ថិតនៅក្រោមឱវាទនាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងឧទ្យានជាតិ និងប្រពន្ធុការពារធម្មជាតិ នៃក្រសួងបរិស្ថាន ។
- ប្រការ៤ :** កិច្ចការពាក់ព័ន្ធនឹងសមត្ថកិច្ចអាជ្ញាធរខេត្ត ក្រុង ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈមន្ទីរបរិស្ថានប្រចាំខេត្ត-ក្រុង ។
- ប្រការ៥ :** តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់នាយកឧទ្យានជាតិ រួមមាន៖
- ៥.១_ ដឹកនាំការងារ លើកកម្ពស់ ធ្វើផែនការ សិក្សាស្រាវជ្រាវ ការពារអភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍន៍ ប្រកបដោយនិរន្តរភាពឧទ្យានជាតិ ។
 - ៥.២_ រក្សាការពារ និងគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ក្នុងតំបន់ឧទ្យានជាតិ.
 - ៥.៣_ ក្នុងក្របខណ្ឌនៃប្រការ ៣ នាយកឧទ្យានជាតិ ទទួលសិទ្ធិធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយភាគី ឬពហុភាគីជាមួយអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិក្នុងវិស័យវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស និងទទួលជំនួយសំភារៈ វិទ្យាសាស្ត្រធ្វើការអភិរក្ស សិក្សាស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ឧទ្យានជាតិ ។
 - ៥.៤_ ធ្វើអន្តរាគមន៍ជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន ក្នុងការការពារប្លង់រចនាឧទ្យានជាតិ ។
- ប្រការ៦ :** អគ្គនាយក នាយកឧទ្យានជាតិ ប្រធាននាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងឧទ្យានជាតិ និងប្រពន្ធុការពារធម្មជាតិ ប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង នាយកឧទ្យានជាតិនីមួយៗ ត្រូវមានភារកិច្ចអនុវត្តសេចក្តីប្រកាសនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ចំណងជ្រាយនិងជូន៖

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គនាយកដ្ឋានការពារបរិស្ថាន
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចក្រុមព្រះនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងការពារជាតិ
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងសន្តិសុខជាតិ
- អភិបាលខេត្ត-ក្រុងពាក់ព័ន្ធ
- មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុងពាក់ព័ន្ធ
- ដូចប្រការ៦ "ដើម្បីសហការអនុវត្ត"
- កាលប្បវត្តិ-ឯកសារ.

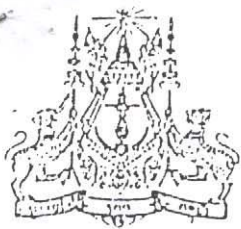

បណ្ឌិត ហ៊ុន ម៉ាណែត

ប្រកាស

ស្តីពី

ការបង្កើតយន្តការតាមដានយ្យាំមើល
បទល្មើសក្នុងវិស័យព្រៃឈើ និង ការ
បំបាត់ភាពអនាធិបតេយ្យ ក្នុងវិស័យ
ព្រៃឈើ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ហត្ថលេខា

លេខ: 429...ប.ស. ២០១៧

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

(សហការៈ-សហការៈ)

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	
នាយកដ្ឋានការពារពន្ធដារ	
លេខ:.....	ប.ស.ប.ស.
ថ្ងៃទី: 12 ខែ 08 ឆ្នាំ 2017	

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី 24 ខែ 3 ឆ្នាំ ១៩៩៧

ប្រកាស

ស្តីពីការបង្កើតយន្តការការពារដាច់ខាតប្រចាំឆ្នាំ

បង្កើតយន្តការបង្កើនចំណូលពន្ធដារ និងការបង្កើន

ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិបង្កើនចំណូលពន្ធដារ និងការបង្កើនការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិ

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

- បានឃើញបទប្បញ្ញត្តិបង្កើនចំណូលពន្ធដារប្រចាំឆ្នាំ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកត ១១៩៨.៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើប្រាស់ ស្តីពីការប្រកាសអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិបង្កើនចំណូលពន្ធដារ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកប.០១៩៦.២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាស អោយប្រើប្រាស់ ស្តីពីបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកប .១២៩៦.៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាស អោយប្រើប្រាស់ ស្តីពីការការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- បានឃើញលេខច្បាប់ប្រកាសរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលេខ ០១ ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៥ មករា ១៩៩៩ ស្តីអំពីវិធានការគ្រប់គ្រង និងលុបបំបាត់អាពាហ៍ពិពាហ៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

- បានឃើញសេចក្តីជូនដំណឹង លេខ ២២៨ សជណសរ ចុះថ្ងៃទី ២៣ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៩
របស់ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ឧបិ ៩ ១ ២

ប្រការ១: បង្កើតយន្តការមួយដើម្បីធ្វើការតាមដានឃ្លាំមើលបទល្មើស លើវិស័យព្រៃឈើនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានឈ្មោះថា “ភ្នាក់ងារតាមដានឃ្លាំមើលបទល្មើសក្នុងវិស័យព្រៃឈើ” ។

ប្រការ២: ប្រគល់ភារកិច្ចបន្ថែមជូននាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចទទួលបានអនុវត្តយន្តការនេះរួមមានការតាមដានឃ្លាំមើលបទល្មើសក្នុងវិស័យព្រៃឈើ និង តំបន់ការពារធម្មជាតិ ។

ប្រការ៣: នាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចបំពេញមុខងារពង្រីកបន្ថែមដូចតទៅ ៖

- គ្រប់គ្រង និងកំណត់រាយការណ៍បានច្បាស់លាស់ពិតប្រាកដនូវព័ត៌មានស្តីពី សកម្មភាព អនាធិបតេយ្យក្នុង វិស័យ ព្រៃឈើ ដើម្បីរក្សាបេក្ខភាពក្នុងការដោះស្រាយបទល្មើសក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ។
- សហការជាមួយនាយកដ្ឋាននៃក្រសួងបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អង្គការអន្តរជាតិ ព្រមទាំង អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលក្នុង និង ក្រៅប្រទេស ដើម្បីធានានូវភាពទទួលខុសត្រូវចំពោះ ធនធានរបស់ខ្លួន ។
- ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ជាប្រចាំ ស្តីពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ជូនថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងបរិស្ថាន ។

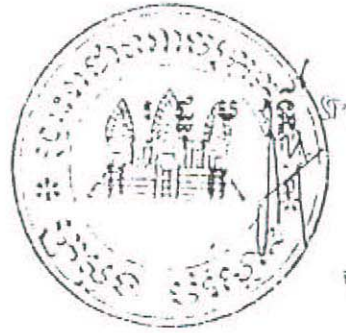
ប្រការ៤: បុគ្គលិកភ្នាក់ងារតាមដានឃ្លាំមើលបទល្មើសក្នុងវិស័យព្រៃឈើ នៃក្រសួងបរិស្ថាន ស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ដែលបានប្រកាសដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ១៩៩៣ ។

ប្រការ៥: ការរៀបចំផ្នែកដំឡើងការងារនានាចំពោះអាយុ យន្តការដូច មានចែងក្នុងប្រការ ១ ជាសមាសភាគ របស់រដ្ឋប្រឹក្សី ក្រសួងបរិស្ថាន ។

ប្រការ៦: មូលនិធិសម្រាប់ទ្រទ្រង់ការអនុវត្តភារកិច្ច តាមដានឃ្លាំមើលបទល្មើស ក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ត្រូវបានបកស្រាយពីការដ្ឋានព្រៃឈើ ប្រភេទស្របច្បាប់ផ្សេងៗ និង ជំនួបប្រជុំ អង្គការអន្តរជាតិនានា ។

ប្រការ៧ : ការគ្រប់គ្រង និង ការប្រើប្រាស់មូលនិធិ ក្នុងកិច្ចដំណើរការតាមដានឆ្នាំមើលបទល្មើស ក្នុងវិស័យ
ព្រៃឈើត្រូវសំរេច ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន និង ស្របតាមច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ប្រការ៨ : អគ្គនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេស នាយកដ្ឋានអធិការកិច្ច គ្រប់នាយកដ្ឋាន ចំណុះក្រសួងបរិស្ថាន និង
មន្ទីរបរិស្ថានខេត្តក្រុង ត្រូវអនុវត្តប្រកាសនេះ អោយមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃ
ចុះហត្ថលេខា តទៅ ។

បណ្ឌិត ឌី. អ. ហ៊ុន វ៉ាន់

ចំណេញ :

- បិណ្ឌិការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកម្មយសោវង្សនេយករដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួងនិងរដ្ឋបាលក្រុង
- គ្រប់សាលាខេត្ត-ក្រុង
- ដូចប្រការ៨ " បិណ្ឌិការអនុវត្ត "
- ឯកសារ, ឯកសារប្រព័ន្ធ

សេចក្តីប្រកាស

ស្តីពី

វិធានការលុបបំបាត់ភាពអាជីបតេយ្យ

ក្នុងបញ្ហាទទួលបានកាន់កាប់ដីធ្លី

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងបរិស្ថាន
លេខ: 15.87.17
ថ្ងៃទី 5 ខែ 10 ឆ្នាំ 19

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ០២.២២

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី 2 ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩

ក្រសួងបរិស្ថាន	
នាយកដ្ឋានការពារអាកាសចរភូមិសាស្ត្រ	
លេខ.....13.២ គ.បណ្ណ	
ថ្ងៃទី...17...ខែ ១០...ឆ្នាំ 2000	

សេចក្តីប្រកាស

ស្តីពីវិធានការលុបបំបាត់ការអនាធិបតេយ្យ

ក្នុងបណ្តាញទ្រទ្រង់ការកាប់ដី

* * * * *

ដោយពិនិត្យឃើញថា ទោះបីមានគោលនយោបាយ ស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ដីធ្លី ច្បាប់ ក្នុងចំណោមឆ្នាំ ១៩៩២ និងលិខិតបទដ្ឋានជាច្រើនទៀតដែលរាជរដ្ឋាភិបាល បានដាក់ចេញជាបន្តបន្ទាប់ សំដៅពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ដីធ្លីអោយបានចំទិសដៅ ក៏នៅតែមានជនខូចមួយ ចំនួនបាននិងកំពុងឆ្លៀតឱកាសឥតឈប់ឈររបង្កនូវភាពអនាធិបតេយ្យរវាងទន្ទ្រានយកដីធ្លី ក្រោមរូបភាព ធ្វើជាតំបន់អភិវឌ្ឍន៍ ឬ ធ្វើជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួន ។ ក្នុងបន្ទាន់ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ពាណិជ្ជកម្មរវាងទន្ទ្រាន យកដីធ្លី ដោយសង់រោង សង់ខ្ទម សង់ផ្ទះ ឬដាំដំណាំនៅលើដីរបស់រដ្ឋ អាងទឹក តំបន់ការពារធម្មជាតិ ឧទ្យានជាតិ ដែនជំរកសត្វព្រៃ ដែនរុក្ខជាតិ ដីចំណីផ្លូវថ្នល់ និងផ្លូវដែក ដីពាណិជ្ជកម្ម និងដីបោះ ព្រមទាំងដីរបស់ឯកជន នៅតាមទីកន្លែងជាច្រើន ជាពិសេសនៅតាមបណ្តោយផ្លូវជាតិសំខាន់ៗ និងផ្លូវ រថភ្លើង ។ ប្រសិនបើភាពអនាធិបតេយ្យបែបនេះនៅតែបន្តទៅទៀតនោះ វានឹងបង្កបង្កើតនូវឧបសគ្គនិង ឥទ្ធិពលអាក្រក់រវាងស្ថេរដល់ផែនការអភិវឌ្ឍន៍លើគ្រប់វិស័យនាពេលបច្ចុប្បន្ន ក៏ដូចជាពេលអនាគត ។

ចំពោះមុខពាណិជ្ជកម្មនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលចាំបាច់ដាក់ចេញនូវវិធានការបន្ទាន់ដូចតទៅ :

- * ១-មិនអោយមានសិទ្ធិជាឯកជនលើដីរបស់រដ្ឋ ជាអាទិ៍ ដីក្នុងដែនបម្រុងរុក្ខា ដែននេសាទ អាង តំបន់ទឹកស្រោចស្រព តំបន់ការពារធម្មជាតិ ឧទ្យានជាតិ ដែនជំរកសត្វព្រៃ ដីព្រៃលិចទឹក ដីព្រៃពោធិ៍ ព្រៃ ចំការព្រៃដាំ ចំការកៅស៊ូ ស្ថានីយ៍ និងមជ្ឈមណ្ឌលបច្ចេកទេសកសិកម្ម បរិវេណមណ្ឌលវៃ មណ្ឌល បេតិកភ័ណ្ឌវប្បធម៌ វត្តអារាម សាលារៀន សួនសាធារណៈ ដីបម្រុង ដីចំណីផ្លូវថ្នល់ និងដីចំណីផ្លូវដែក ក៏ដូច ជាដីរបស់ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគ និងដីរបស់ឯកជនស្របច្បាប់តាមគ្រប់រូបភាព និងប្រភេទទីកន្លែង ក្នុងផ្ទៃ ប្រទេស និងបញ្ឈប់ជាបន្ទាន់សកម្មភាពរវាងទន្ទ្រានកាន់កាប់ដីតំបន់ដែលបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ ព្រម ទាំងអ្វីៗ ដទៃទៀត ដែលជាសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ ។

២_ហាមដាច់ខាត ការចេញបន្តទៀតនូវបង្កាន់ដៃទទួលពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ដីធ្លី និងប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី ដែលបានមកពីការរំលោភបំពានខាងលើ ព្រមទាំងមានវិធានការយ៉ាងតឹងរ៉ឹងបំផុតតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

៣_អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ត្រូវធ្វើការស្រាវជ្រាវជាបន្ទាន់អោយបានហ្មត់ចត់ នូវរាល់ធាតុភាពរានទន្ទ្រានកាន់កាប់ដីធ្លីគ្រប់ប្រភេទដោយស្មើស្ម័គ្រ ដែលកើតមាននៅក្នុងទីតាំងខេត្ត-ក្រុងរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវមានវិធានការទប់ស្កាត់ជាបន្ទាន់ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍ច្បាប់ជាធរមាន ។

៤_ធាតុភាពអនាធិបតេយ្យនេះ បើកើតឡើងនៅក្នុងទីតាំងខេត្ត-ក្រុងណា គឺអាជ្ញាធរដែនដីខេត្ត-ក្រុងនោះទទួលខុសត្រូវដោះស្រាយដោយស្មារតីម្ចាស់ការ ។ ប្រសិនបើជួបប្រទះការលំបាកស្មុគស្មាញ អាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុង ត្រូវស្នើសុំអនុរាជធានីជាបន្ទាន់ពីសំណាក់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដែលមានការចាំបាច់ ។

៥_អគ្គមេបញ្ជាការកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលជាតិ មេបញ្ជាការកងរាជអាវុធហត្ថលើផ្ទៃប្រទេស មេបញ្ជាការគ្រប់យោធតុក្ខិភាគ និងក្រសួង-ស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយត្រូវចូលរួមសហការអោយបានទាន់ពេលវេលាជាមួយអាជ្ញាធរដែនដីខេត្ត-ក្រុង តាមសំណូមពរដាក់ស្តែង ។

* * ៦_បុគ្គល អង្គភាព ស្ថិតនៅក្រោមឱវាទរបស់ក្រសួង-ស្ថាប័នណា ឬប្រជាពលរដ្ឋណាដែលបានបង្កអោយមានសកម្មភាពអនាធិបតេយ្យ លើបញ្ហារានទន្ទ្រានកាន់កាប់ដីធ្លី ដោយផ្ទាល់ក្តី ឬដោយប្រយោលក្តី ក្រសួង-ស្ថាប័នសាមី និងអាជ្ញាធរនៅកន្លែងនោះ ត្រូវធ្វើការអប់រំណែនាំ និងជួយជំរុញអង្គភាព ឬបុគ្គលទាំងនោះអោយបញ្ឈប់សកម្មភាពស្មើស្ម័គ្រ ហើយតម្រូវអោយគេធ្វើការស្វ័យរុករិះស៊ើងអំពីការរំលោភបំពាន ដែលបានបង្កើត ការការពារដល់អាជ្ញាធរដែនដីទទួលបានដោយច្បាប់ច្បាស់ល្អ បើមានការរឹតទទឹងមិនព្រមអនុវត្តតាមការណែនាំនេះទេ ក្រសួង-ស្ថាប័នអាណាព្យាបាលសាមី និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវដាក់វិន័យ ឬដកហូតមុខតំណែង និងត្រូវទទួលទោស តាមច្បាប់ជាធរមាន តាមកំរិតដែលបានប្រព្រឹត្ត ។

៧_ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា-ប្រមាញ់និងនេសាទ សហការជាមួយក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា និងអាជ្ញាធរដែនដីខេត្ត-ក្រុង ត្រួតពិនិត្យអោយបានជាក់ស្តែងលើក្រុមហ៊ុនវិនិយោគដីធ្លី និងម្ចាស់ដីធ្លីទាំងឡាយមានទំហំធំ ដែលកន្លងមកបានទទួលគោលការណ៍វិនិយោគស្របច្បាប់ជាយូរមកហើយ ប៉ុន្តែបានទុកចោលដីទំនេរពុំទាន់បានចាប់ផ្តើមដំណើរការអោយស្របទៅតាមកិច្ចសន្យានោះឡើយ ។ សមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធទាំងនោះត្រូវចាត់វិធានការម៉ឺងម៉ាត់ ដើម្បីដោះស្រាយទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

៨_កំណត់ដីចំណីផ្លូវថ្នល់ និងចំណីផ្លូវថ្នល់សំរាប់បំបែកអភិវឌ្ឍន៍លើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ :
- ផ្លូវជាតិមានលេខមួយខ្ទង់ ដូចជាលេខ ២, ៣, ៦, ៧ ចម្ងាយ ២៥ម៉ែត្រពីសងខាងអ័ក្សផ្លូវលើកលែងតែផ្លូវជាតិ លេខ ១, ៤, ៥ កំណត់ចម្ងាយ ៣០ម៉ែត្រពីសងខាងអ័ក្សផ្លូវ

-ផ្លូវជាតិមានលេខពីរខ្ទង់ ដូចជាលេខ ១១, ២២, ៦៤, ៧៨ ចម្ងាយ ២៥ម៉ែត្រពីសងខាង អ័ក្សផ្លូវ

-ផ្លូវខេត្តចម្ងាយ ២០ម៉ែត្រពីសងខាងអ័ក្សផ្លូវ

-ផ្លូវឃុំ ចម្ងាយ ១៥ម៉ែត្រ ពីសងខាងអ័ក្សផ្លូវ

ការកំណត់ចំណីផ្លូវនេះ មិនយកមកអនុវត្តក្នុងទីប្រជុំជនទេ ។

-ផ្លូវថ្នល់ក្លើងចម្ងាយ ២០ម៉ែត្រ ពីសងខាងអ័ក្សផ្លូវចំពោះទីក្រុង ទីរួមខេត្តនិងទីប្រជុំជន

-ផ្លូវថ្នល់ក្លើងចម្ងាយ ៣០ម៉ែត្រ ពីសងខាងអ័ក្សផ្លូវ ចំពោះផ្លូវដែកស្ថិតនៅក្រៅក្រុង

-ផ្លូវថ្នល់ក្លើងចម្ងាយ ១០០ម៉ែត្រ ពីសងខាងអ័ក្សផ្លូវ ចំពោះផ្លូវដែកក្នុងតំបន់ព្រៃឈើដែលមានផ្លូវ
រមៀលធ្លាក់ ឬតំបន់ព្រៃខ្ពស់ ។

ចំពោះអចលនវត្ថុដទៃទៀតដែលជាសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋនឹង
មានការកំណត់ដោយឡែក ។

៥-ក្រសួងមហាផ្ទៃ សហការជាមួយក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងរៀបចំដែនដី
នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ក្រសួងការពារជាតិ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវកំណត់ពេលវេលា
ជាក់ស្តែងអោយបានសមស្រប ដើម្បីអោយអាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុងអនុវត្តការរុះរើសំណង់អនាធិបតេយ្យ
អោយចេញផុតពីដីចំណីផ្លូវ និងផ្លូវថ្នល់ ។ ចំពោះផ្លូវលំត្រូវមានការចូលរួមពីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

១០-ចំពោះមុខ និងជាបន្ទាន់ រាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ភារកិច្ចជូនអាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់
ចាប់ផ្តើមអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួននៅតាមបណ្តាផ្លូវជាតិលេខ ១ លេខ ៤ និងតាមបណ្តាផ្លូវដែក នៅ
រាជធានីភ្នំពេញ ហើយនិងឈានទៅអនុវត្តនៅទីតាំងដទៃទៀត តាមលំដាប់អាទិភាព ។

១១-គណៈកម្មការដោះស្រាយបាតុភាពដីធ្លីនៅតាមខេត្ត-ក្រុងទូទាំងប្រទេស ត្រូវតាមដានការ
អនុវត្តនីតិវិធីរបស់អាជ្ញាធរដែនដីខេត្ត-ក្រុង ហើយត្រូវរាយការណ៍ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលអំពីលទ្ធផលការងារ ដែល
អនុវត្តបាន ព្រមទាំងការលំបាកស្មុគស្មាញក្នុងការអនុវត្តន៍ ដើម្បីរាជរដ្ឋាភិបាលមានវិធានការជាក់ស្តែង ។

* ទទួលបានសេចក្តីប្រកាសនេះ គ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អត្ថបញ្ញាការដ្ឋានកងយោធពល
ខេមរភូមិន្ទ អគ្គនាយកដ្ឋាននគរបាលជាតិ និងអាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយអោយបាន
ទូលំទូលាយ និងខិតខំអនុវត្តវិធានការខាងលើអោយមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។ *Ph Ru*

ចម្លងជូន :

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រៃទស្សនា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាល
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- ក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន និងស្ថាប័ន
- ខុទ្ទកាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- សាលាខេត្ត-ក្រុង
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី
Ph
ហ៊ុន សែន

សេចក្តីប្រកាស

ស្តីពី

វិធានការគ្រប់គ្រង និង លុបបំបាត់
ការអនាធិបតេយ្យក្នុងវិស័យព្រៃឈើ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
Kingdom of Cambodia

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
Royal Government of Cambodia

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
Nation Religion King

១៩៩៦ ០១ ប្រក.

សេចក្តីជូនដំណឹង

ស្តីពី

វិធានការត្រួតពិនិត្យ និង លុបបំបាត់
ភាពអនាធិបតេយ្យក្នុងចំណោមព្រៃឈើ

ដោយពិនិត្យឃើញថា ទោះបីជាត្រឹមត្រូវ-ច្បាប់ លេខ ៣៥ ក្រច. ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៨ ស្តីពី
ការគ្រប់គ្រងវិស័យព្រៃឈើ , ព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការកំណត់តំបន់ការពារធម្មជាតិ
ច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និង ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលនៅជា
ធរមាន និង លិខិតបទដ្ឋានជាច្រើនទៀត ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ចេញជាបន្តបន្ទាប់តាមដំណាក់កាល
នីមួយៗ សំដៅមានវិធានការទប់ស្កាត់បទល្មើសលើវិស័យព្រៃឈើដោយ ក៏នៅតែមានជនខិតខំ បាននិងកំពុង
ធ្វើឥទ្ធិពលបំផ្លិចបំផ្លាញធនធានព្រៃឈើនៅឡើយ ។ ជាក់ស្តែងក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ រាជរដ្ឋា-
ភិបាល បានសង្កេតឃើញថា ភាពអនាធិបតេយ្យលើវិស័យព្រៃឈើ កំពុងតែរីករាលដាលយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដូចជា
អោយព្រួយបារម្ភ ហើយបើសិនជាការបំផ្លិចបំផ្លាញដូចបច្ចុប្បន្ននេះនៅតែបន្តទៅទៀតនោះ ប្រទេសកម្ពុជា
នឹងបាត់បង់ធនធានព្រៃឈើដ៏មានតម្លៃស្តុកស្តម្ភនេះ ក្នុងកំឡុងពេលដ៏ខ្លីខាងមុខ ។ ការបាត់បង់ព្រៃឈើនេះ នឹង
ជះឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើតុល្យភាព ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកសិកម្ម និងនេសាទ របស់កម្ពុជានៅពេលអនាគត ដែល
កន្លងមកធនធានព្រៃឈើ ធ្លាប់តែស្រូបទាញយកនូវបរិមាណភ្លៀងដ៏ច្រើន ការពារដី និងរក្សាស្រទាប់ទឹកក្រោមដី
កាត់បន្ថយបាននូវគ្រោះភាពនៃទឹកជំនន់ និង ភាពរាំងស្ងួត ។ ម្យ៉ាងទៀតបើគ្មានព្រៃឈើទេ វានឹងបណ្តាលអោយ
មានការហូរច្រោះនាដីល្បាប់ ហូរចាក់ទៅក្នុងបឹងទន្លេសាប ធ្វើអោយខូចនូវមជ្ឈដ្ឋានសំរាប់ត្រីពង និង ជះឥទ្ធិពល
អាក្រក់ទៅលើផលិតផលស្រូវនៅក្នុងតំបន់វាលទំនាបផងដែរ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ សត្វព្រៃក៏កំពុងតែទទួលរងនូវការ
បំផ្លិចបំផ្លាញដែលបង្កឡើងដោយជនគ្មានវិចារណញ្ញាណ ធ្វើអោយសត្វព្រៃមួយចំនួនបានរលត់ផុតពីភ្នែកមនុស្ស និង
មួយចំនួនទៀតកំពុងតែឈានទៅរកក្តីវិនាសទាំងស្រុង ។ រីឯការរំលោភបំពានរុករានទន្រ្ទានវាយកដីព្រៃ ដីក្នុង
តំបន់ការពារធម្មជាតិ ក្រោមរូបភាពតំបន់អភិវឌ្ឍន៍យោធិន និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម និងធ្វើជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួន ក៏ជា
បញ្ហាមួយដែលត្រូវដោះស្រាយជាបន្ទាន់ និងអោយមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រឹងប្រែងលើក
វិធានការទប់ស្កាត់បទល្មើសព្រៃឈើ ដោយបានដាក់ចេញបទបញ្ជាជាច្រើនលើក ប៉ុន្តែការអនុវត្តពុំទាន់មាន

ប្រសិទ្ធភាពពេញលេញ និងខ្ជាប់ខ្ជួន ។ ដោយរង់ចាំការអនុម័តច្បាប់ថ្មី ស្តីពីការថែរក្សា និង គ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ក្នុង រយៈពេលដ៏ខ្លីខាងមុខ រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដើមចេញព្រឹត្តិសន្យាថា នាថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៨ និង សេចក្តីប្រកាស កម្មវិធីនយោបាយ នាថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ចាំបាច់ដាក់ចេញនូវវិធានការដូចតទៅ ៖

១- បញ្ឈប់ជាបន្ទាន់ និងដាក់ហិកការធ្វើអាជីវកម្ម ការប្រមូលទិញ- លក់ និងដឹកជញ្ជូនឈើអនាធិបតេយ្យ គ្រប់រូបភាព និង គ្រប់ទីកន្លែងក្នុងផ្ទៃប្រទេស លើកលែងតែការធ្វើអាជីវកម្មស្របច្បាប់ក្នុងដែនព្រៃតុបសម្បទាន មានច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងបច្ចេកទេសយ៉ាងតឹងរ៉ឹងបំផុតពីសមត្ថកិច្ច រុក្ខា- ប្រមាញ់ ។ ដោយឡែកតម្រូវការឈើប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស ត្រូវទិញយកពីការធ្វើអាជីវកម្មស្របច្បាប់របស់ ព្រៃសម្បទានក្នុង អត្រាពី ១០ % - ២០ % នៃផែនការអាជីវកម្មប្រចាំឆ្នាំតាមរយៈ នាយកដ្ឋានរុក្ខា- ប្រមាញ់ ក្នុងតម្លៃសមស្រប ។

២- ការងារគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យផល- អនុផលព្រៃឈើ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរុក្ខា- ប្រមាញ់ គ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ។ អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ស្ថាប័នជំនាញផ្សេងៗ និងជនមានអំណាច ត្រូវបញ្ឈប់ជាបន្ទាន់ នូវការជ្រៀតជ្រែក រំលោភបំពានចូលការងារព្រៃឈើ ។

៣- បញ្ឈប់នូវការអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនដោយរួចថ្លៃឈើឈរគ្រប់ប្រភេទ ។

៤- បញ្ឈប់ជាដាច់ខាតការចេញគោលការណ៍ថ្មីដែលអនុញ្ញាតអោយប្រមូលទិញឈើអនាធិបតេយ្យ រាល់ គោលការណ៍ដែលបានអនុញ្ញាតអោយប្រមូលទិញ និងដឹកជញ្ជូនឈើអនាធិបតេយ្យគ្រប់ប្រភេទ ទោះបីទាន់បាន អនុវត្ត ឬ អនុវត្តពុំទាន់ចប់ក្តី ត្រូវទុកជាមោឃៈ ។ ឈើអនាធិបតេយ្យគ្រប់ប្រភេទចេញ ពីព្រៃសម្បទាន ណា ក៏ដោយ ត្រូវធ្វើការចងក្រងសំណុំរឿងតាមនីតិវិធី ។

៥- ដើម្បីរក្សានិរន្តរភាពព្រៃឈើ ដែលជាធនធានធម្មជាតិដ៏កម្រ និងសំដៅរក្សាបរិស្ថានធម្មជាតិផងនោះ ត្រូវបញ្ឈប់ការផ្តល់ព្រៃសម្បទានថ្មីបន្ថែមទៀត ។ ការបង្វែរដីព្រៃឈើចរិល ទៅជាដីអភិវឌ្ឍន៍ដំណាក់កាលទី ១ និង ឧស្សាហកម្ម ត្រូវមានការសំរេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល តាមរយៈក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។ ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ (នាយកដ្ឋាន រុក្ខា- ប្រមាញ់) ត្រូវធ្វើការកំណត់ដែនព្រៃឈើបំប្លែងទុកជាបន្ទាន់ ដើម្បីដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលពិនិត្យសំរេច ។

៦- ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញលើកិច្ចព្រមព្រៀងព្រៃសម្បទានទាំងអស់ ហើយលុបចោលកិច្ចព្រម ព្រៀងទាំងឡាយណាដែលមិនបានអនុវត្ត ឬ អនុវត្តមិនបានត្រឹមត្រូវតាមកិច្ចព្រមព្រៀង តាមលំដាប់លំដោយ អោយស្របតាមនីតិវិធី ។ ព្រៃសម្បទានដែលត្រូវបានដកហូត ត្រូវរក្សាទុកជាតំបន់ព្រៃការពារធម្មជាតិ និងព្រៃ រៀបចំដោយពួក នឹងមិនត្រូវបានផ្តល់អោយក្រុមហ៊ុនណាផ្សេងទៀតឡើយ ។

៧- ចំពោះព្រៃសម្បទានដែលអនុវត្តតាមកិច្ចព្រមព្រៀង ត្រូវជំរុញអោយបំពាក់បន្ថែមមធ្យោបាយកែច្នៃ អោយដល់កម្រិតតាមកិច្ចព្រមព្រៀង ដើម្បីបង្កើនតម្លៃបន្ថែម និងបង្កើនការងារអោយពលរដ្ឋ ព្រមទាំងជំរុញ អោយក្រុមហ៊ុនប្រតិបត្តិតាមដោយម៉ឺងម៉ាត់នូវការកាប់ឈើតាមគំរោងផែនការ និងបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ជាពិសេស ការដាំដើមឈើឡើងវិញក្នុងតំបន់ដែលបានកាប់ឈើ និងតំបន់ព្រៃចរិល ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ គ្រប់ក្រុមហ៊ុនព្រៃ សម្បទានទាំងអស់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើរាល់សកម្មភាពអនាធិបតេយ្យព្រៃឈើ ដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងតំបន់

ព្រៃរបស់ខ្លួន ដោយសហការជាមួយអាជ្ញាធរដែនដី ហើយចំពោះមុខម្ចាស់ព្រៃសម្បទាននីមួយៗ ត្រូវធ្វើព្រំប្រទល់ ដែនព្រៃសម្បទានរបស់ខ្លួនអោយបានច្បាស់លាស់ជាចាំបាច់ ។

✓៨- បន្តហាមឃាត់ដាច់ខាតការនាំចេញឈើហ៊ុបមូល និងឈើអារសុទ្ធសាធ ។ រីឯផលិតផលឈើកែច្នៃ ដែលបានអនុញ្ញាតអោយនាំចេញ ត្រូវតែមានប្រភពឈើហ៊ុបមូលច្បាស់លាស់ចេញពីព្រៃគុបប្រចាំឆ្នាំ នៃព្រៃ សម្បទាន ។

✓៩- បង្ក្រាបអោយបានជាដាច់ខាតរាល់ការចាប់ ការប្រហាញ និងការដឹកជញ្ជូន ការនាំចេញសត្វព្រៃ គ្រប់ប្រភេទ ។ រាល់មូលដ្ឋានទិញ - លក់ សត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទត្រូវបំបាត់ចោល ។

១០- បញ្ឈប់ជាបន្ទាន់នូវការកាប់ឆ្ការរានដីព្រៃធម្មជាតិ ឬ ចំការព្រៃដាំធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ។ រាល់ការចេញ ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដីព្រៃឈើ ត្រូវហាមឃាត់ដាច់ខាត រហូតដល់ការកំណត់ដែនព្រៃឈើជាផ្លូវ ការត្រូវបានសម្រេច ។

១១- ជំរុញការដាំឈើនៅតំបន់ដីព្រៃចេញគ្រប់ខេត្ត- ក្រុង ទន្ទឹមនេះត្រូវរៀបចំសហគមន៍ព្រៃឈើ ដើម្បី ដាំឈើ និងថែរក្សាព្រៃឈើអោយបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីផ្តល់ឈើថាមពល (អុស- ធូប) ដល់ ប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់ ហើយត្រូវលើកទឹកចិត្តដល់ការមិនប្រើប្រាស់ថាមពលអុស- ធូប ដោយខិតខំធ្វើការបង្ក្រាប ទិសពិតត្រូវការប្រើប្រាស់ថាមពលអុស- ធូប ទៅជាការប្រើប្រាស់ថាមពលផ្សេងៗជំនួសវិញ ។ ក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវផ្តល់ថវិកាជាតិសំរាប់ដាំឈើអោយបានទៀងទាត់ តាមផែនការ ប្រចាំឆ្នាំ ។

១២- អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់- កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួល អោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ «នាយកដ្ឋាន រុក្ខា- ប្រមាញ់» ធ្វើសកម្មភាពទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាប បទល្មើសព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ អោយមានប្រសិទ្ធភាព ដូចជា៖ រោងចក្រអារឈើ កែច្នៃឈើ មធ្យោបាយ សំភារៈ ឧបករណ៍ ដែលបំរើអោយសកម្មភាពអនាធិបតេយ្យ ។ ក្នុងករណីមានការស្នើសុំអន្តរាគមន៍ពីអង្គភាពជំនាញ កង កំលាំងប្រដាប់អាវុធ និងអាជ្ញាធរដែនដី ត្រូវចូលរួមសហការដោយស្មោះត្រង់ និង មានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់បំផុតក្នុង ការបង្ក្រាបនេះ ហើយអាចប្រើប្រាស់វិធានការគ្រប់បែបយ៉ាង រួមទាំងវិធានការសីក្រមផងដែរ ។

១៣- ត្រូវបញ្ឈប់ជាបន្ទាន់ការទាមទារយកប្រាក់កម្រៃផ្សេងៗក្រៅផ្លូវការពីម្ចាស់ព្រៃគុបសម្បទានស្រប ច្បាប់ជាដាច់ខាត ។

១៤- បុគ្គល ឬ អង្គភាពណា ដែលបានបង្កអោយមានសកម្មភាពអនាធិបតេយ្យព្រៃឈើដោយផ្ទាល់ក្តី ដោយប្រយោលក្តី ឬ ការពារលួចលាក់ ឬនាំចេញឈើ និងសត្វព្រៃខុសច្បាប់ ត្រូវទទួលវិន័យ ឬ ដកហូតមុខ តំណែងតាមកិច្ចដែលបានប្រព្រឹត្ត និងត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។ បន្តផ្តល់កម្រៃដល់មន្ត្រីរាជការ ដែលមានស្នាដៃក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ និងផលជល់ តាមការកំណត់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

១៥- ដើម្បីមានមូលដ្ឋានខាងផ្លូវច្បាប់ក្នុងការថែរក្សា និង គ្រប់គ្រងវិស័យព្រៃឈើ ដោយមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់តាមវិធានការដូចខាងលើ រាជរដ្ឋាភិបាល ខិតខំរៀបចំប្រាងច្បាប់ ស្តីពីការថែរក្សា និង គ្រប់គ្រងព្រៃឈើឡើងវិញជាបន្ទាន់បំផុត ដោយសមស្របតាមពេលវេលា និង សភាពការណ៍ជាក់ស្តែងក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ហើយស្របទៅនឹងច្បាប់អន្តរជាតិ ដើម្បីដាក់ជូនរដ្ឋសភាអនុម័តក្នុងពេលដ៏ឆាប់រហ័សនេះ ។ ទន្ទឹមនេះក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ត្រូវប្រាងបទដ្ឋានអនុវត្តបច្ចេកទេសព្រៃឈើ ដើម្បីដាក់អោយក្រុមហ៊ុនព្រៃសម្បទានអនុវត្តនៅក្នុងដំណើរការអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន ។

១៦- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវរាយការណ៍ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលអំពីការងារអនុវត្តបាននិងការលំបាកក្នុងការអនុវត្ត ដើម្បីរាជរដ្ឋាភិបាលមានវិធានការជាក់ស្តែង ។

១៧- ក្រសួង បរិស្ថាន ត្រូវសម្រេចចាត់តាំងយន្តការសម្រាប់តាមដានលើការអនុវត្តសេចក្តីប្រកាសនេះ តាមការចាំបាច់ ។

ទទួលបានសេចក្តីប្រកាសនេះ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អគ្គសេនាធិការនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អគ្គនាយកដ្ឋានគរុបាលជាតិ និងអាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ត្រូវខិតខំអនុវត្តនូវវិធានការខាងលើដោយស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ដោយមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់បំផុត ។

កន្លែងទទួល:

- ឧទ្ធរាស័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គសេនាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- គ្រប់ក្រសួង និង រដ្ឋសេនាធិការដ្ឋាន
- អគ្គសេនាធិការនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- អគ្គនាយក គរុបាលជាតិ
- បេសាលាខេត្ត- ក្រុង
- ឧទ្ធរាស័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឯកសារ

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

សេចក្តីសំរេច

ស្តីពី

ការបង្កើតគណៈកម្មការជាតិពិភាក្សាផ្ទៃក្នុង

យោបល់ និងដោះស្រាយធាតុភាពលើ

ការងារគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ

ក្រសួងបរិស្ថាន
នាយកដ្ឋានការពារអគិរីភូមិធម្មជាតិ
ចូល លេខ... ៥១.១.៤... ជ.បណ្ត
ថ្ងៃទី... ០១.០៩.០៨... ឆ្នាំ២០០៨

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៤៩. បច

សេចក្តីសម្រេច

ស្តីពី

**ការបង្កើតគណៈកម្មការជាតិពិភាក្សាផ្តល់យោបល់ និង
ដោះស្រាយបាតុភាពលើការងារគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ**

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការបង្កើត និង ការកំណត់តំបន់ការពារធម្មជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និង ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- បានឃើញសេចក្តីប្រកាសលេខ ០១ ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីវិធានការគ្រប់គ្រង និងលុបបំបាត់ភាពអនាធិបតេយ្យក្នុងវិស័យព្រៃឈើរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញសេចក្តីប្រកាសលេខ ០៦ ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីវិធានការលុបបំបាត់ភាពអនាធិបតេយ្យ ក្នុងបញ្ហាទន្ទ្រានកាន់កាប់ដីធ្លី របស់រាជរដ្ឋាភិបាល
- យោងសភាពការណ៍ចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ

ស ម ្រេ ច

ប្រការ ១ : បង្កើតគណៈកម្មការជាតិអន្តរក្រសួងមួយ ដើម្បីពិភាក្សាផ្តល់យោបល់ និង ដោះស្រាយបាតុភាពលើការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ដែលមានសមាសភាពដូចតទៅ :

១_ ឯកឧត្តម ម៉ុក ម៉ាវ៉េត	រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន	ប្រធាន
២_ ឯកឧត្តម គៀង ចាង	រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងមហាផ្ទៃ	អនុប្រធាន
៣_ ឯកឧត្តម ម៉ង់ គុនធីត	រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	អនុប្រធាន
៤_ ឯកឧត្តម វ៉ី ប៊ុន	រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	សមាជិក
៥_ ឯ.ឧ.ឧត្តមសេនីយ៍ឯក ប៉ុល សារឿន	អគ្គមេបញ្ជាការរងនៃបញ្ជាការដ្ឋានកងយោធពល ខេមរភូមិន្ទ	សមាជិក
៦_ ឯ.ឧ.ឧត្តមសេនីយ៍ឯក ហុក ឡុងឌី	អគ្គនាយកនគរបាលជាតិ	សមាជិក
៧_ ឯ.ឧ.ឧត្តមសេនីយ៍ឯក សៅ សុខា	មេបញ្ជាការកងរាជអាវុធហត្ថលើផ្ទៃប្រទេស	សមាជិក
៨_ ឯកឧត្តម ស៊ុន សារុន	អនុរដ្ឋលេខាធិការទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី	សមាជិក
៩_ ព្រះអង្គម្ចាស់ ស៊ីសុវត្ថិ ជិនណាឫទ្ធិ	អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងទេសចរណ៍	សមាជិក
១០_ ឯកឧត្តម វ៉ុំ ប៊ុនធឿន	អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងយុត្តិធម៌	សមាជិក
១១_ ឯកឧត្តម កែវ ខេមរា	អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់	សមាជិក
១២_ ឯកឧត្តម អភិបាលខេត្ត-ក្រុង	ដែលពាក់ព័ន្ធ	សមាជិក

ប្រការ ២ : គណៈកម្មការជាតិអន្តរក្រសួងនេះ មានភារកិច្ច និងបេសកកម្មដូចតទៅ ៖

- ចូលរួមពិភាក្សាផ្តល់យោបល់ លើរាល់ការងារពាក់ព័ន្ធដល់ការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ
- ចូលរួមពិភាក្សាផ្តល់យោបល់ លើការងារអភិរក្ស និង អភិវឌ្ឍន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិ
- លើកវិធានការទប់ស្កាត់ និង ដោះស្រាយជាបន្ទាន់ នូវរាល់សកម្មភាពអនាធិបតេយ្យ ដែលកើតឡើងក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ
- ចូលរួមវាយតម្លៃ និង ពិភាក្សាផ្តល់យោបល់ លើរាល់ការងារពាក់ព័ន្ធដល់ការកំណត់ព្រំប្រទល់តំបន់ការពារធម្មជាតិ

ប្រការ ៣ : គណៈកម្មការជាតិអន្តរក្រសួងនេះ ត្រូវបង្កើតអនុគណៈកម្មការចម្រុះមួយនៅតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុង ពាក់ព័ន្ធដែលមានអភិបាលខេត្តរង ០១ រូប ជាប្រធាន ដើម្បីជំនួញការងាររវាងបណ្តាខេត្ត-ក្រុងនៅតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុង ដែលមានតំបន់ការពារធម្មជាតិ ។

ប្រការ ៤ : គណៈកម្មការជាតិអន្តរក្រសួងនេះ មានលេខាធិការដ្ឋានមួយជានិច្ចការ ដែលមានទីស្នាក់ការអចិន្ត្រៃយ៍នៅទីស្តីការក្រសួងបរិស្ថាន និង ប្រើប្រាស់ត្រារបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

ប្រការ ៥ : សមាជិកគណៈកម្មការជាតិតំណាងអោយក្រសួង-ស្ថាប័ន ខេត្ត-ក្រុងនានា និងអនុគណៈកម្មការ ខេត្ត-ក្រុងត្រូវចូលរួមទទួលខុសត្រូវក្នុងក្របខ័ណ្ឌសមត្ថកិច្ច ភារកិច្ចដែលបានចែងក្នុងប្រការ ២ ខាងលើនិងត្រូវចូលរួមប្រជុំតាមការកោះអញ្ជើញរបស់ប្រធានគណៈកម្មការជាតិអន្តរក្រសួង ហើយរាយការណ៍ពីលទ្ធផលការងារជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ប្រការ ៦ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ទេសចរណ៍ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អគ្គមេបញ្ជាការកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អគ្គនាយកនគរបាលជាតិ មេបញ្ជាការកងរាជអាវុធហត្ថលើ ផ្ទៃប្រទេស ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អភិបាលខេត្ត-ក្រុង អនុគណៈកម្មការ និង សមាសភាពដែលមាន ចែងក្នុងប្រការ ១ ត្រូវទទួលអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចនេះ អោយមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា តទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០

កន្លែងទទួល

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសភាពនយោបាយរដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចប្រការ ៦
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ហ៊ុន សែន

សេចក្តីណែនាំ ស្តីពី

ការជំរុញអនុវត្ត អនុក្រឹត្យលេខ ៣៦អនក្រ.បក
ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងបរិស្ថាន

បន្ទាយ

លេខ: ៤១ ប.ស.ស.ស

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩

សេចក្តីណែនាំ ស្តីពី

ការជំរុញអនុវត្ត អនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ អនក្រ.បក

ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

កន្លងមកការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង (សំរាម និងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់) ពុំមានភាពត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស បង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ទៅដល់គុណភាពបរិស្ថាន និងសុខភាពសាធារណៈ ។ ដើម្បីកែលម្អបញ្ហានេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តអនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ 'អនក្រស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង នាថ្ងៃទី ២៧ មេសា ១៩៩៩ ។

ដូចនេះ ដើម្បីជំរុញកិច្ចអនុវត្តអនុក្រឹត្យស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនៅតាមខេត្ត ក្រុង អោយមានប្រសិទ្ធភាព ក្រសួងបរិស្ថានសូមធ្វើការណែនាំមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្រុងអនុវត្តជាក់ស្តែងដូចខាងក្រោម :

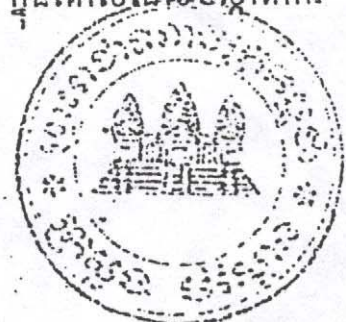
១-គោលដៅ និងវិសាលភាពអនុវត្តអនុក្រឹត្យ

-ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ប្រកបដោយលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដែលធានាសុវត្ថិភាពដល់បរិស្ថាន និងសុខភាពសាធារណៈ ។

-ត្រូវអនុវត្តលើសកម្មភាពបោះចោល ទុកដាក់ ប្រមូលស្តុក ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃនិងបញ្ចេញចោលសំរាម និងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

២-នីតិវិធីក្នុងការចូលរួមគ្រប់គ្រងសំរាម

-ត្រូវចូលរួមផ្តល់យោបល់បច្ចេកទេស ជូនដល់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានក្នុងការអនុវត្តន៍ការប្រមូល ដឹកជញ្ជូន ស្តុក កែច្នៃ កាត់បន្ថយបរិមាណនិងការចាក់ចោលសំរាម ក្នុងគោលដៅទប់ស្កាត់ការ

បំពុលបរិស្ថាន ថែរក្សាសោភ័ណភាពខេត្ត-ក្រុង និងសុខភាពសាធារណៈ ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ។

-ត្រូវពិនិត្យលើការអនុវត្តន៍របស់អង្គភាព ឬភ្នាក់ងារប្រមូល ដឹកជញ្ជូន ស្តុក កែច្នៃកាត់បន្ថយបរិមាណនិងការចាក់ចោល និងត្រូវរាយការណ៍ជូនអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងក្រសួងបរិស្ថានប្រសិនបើពិនិត្យឃើញសកម្មភាពអនុវត្តពុំត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងបង្កការពិះពាល់ដល់បរិស្ថាន ។

-ត្រូវស្រង់ទិន្នន័យបរិមាណសំណល់ប្រចាំថ្ងៃដែលពាក់ព័ន្ធ ការដឹកជញ្ជូនយកទៅចាក់ចោលការដុតសំណល់ សំណល់មិនត្រូវបានគេប្រមូល សំណល់យកទៅកែច្នៃ ឬប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ហើយត្រូវធ្វើសំរង់ទិន្នន័យប្រចាំឆ្នាំមកក្រសួង ។

-ត្រូវសុំយោបល់ពីក្រសួង ក្នុងករណីមានគំរោងបង្កើតទីតាំងចាក់ ឬដុត សំណល់ ឬមានការវិនិយោគនាំសំណល់ចេញ ។

៣-នីតិវិធីចូលរួមគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

-ត្រូវចុះស្រង់ទិន្នន័យសំណល់រឹង (សំណល់ និងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់) ទៅតាមបណ្តាប្រភពបំពុល ដូចមានចែងក្នុងប្រការ ២ នៃប្រកាសលេខ ១២ បស្ច-ប្រក ចុះថ្ងៃទី ០២ មិថុនា ១៩៩៩ ។

-ត្រូវធ្វើការណែនាំម្ចាស់សំណល់រឹង ដោយធ្វើការទុកដាក់ ស្តុកនិងកាត់បន្ថយបរិមាណដោយផ្អែកលើគោលការណ៍ណែនាំគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

-ត្រូវចូលរួមផ្តល់យោបល់លក្ខណៈបច្ចេកទេស ជូនអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន លើការងារប្រមូលដឹកជញ្ជូន ស្តុក ឬចាក់ចោលសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលចេញពីប្រភព ដូចមានក្នុងមាត្រា ១៦ នៃអនុក្រឹត្យ ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។

-ត្រូវពិនិត្យ និងធ្វើរបាយការណ៍មកក្រសួងពីការអនុវត្តន៍របស់អង្គភាព ឬភ្នាក់ងារប្រមូល ដឹកជញ្ជូន ស្តុក និងចាក់ចោលសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលចេញពីប្រភព ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៦ នៃអនុក្រឹត្យ ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។

-ត្រូវសុំយោបល់ពីក្រសួង លើការងារគំរោងវិនិយោគសាងសង់ទីកន្លែង ចាក់ ស្តុកឲ្យដុត ឬការនាំសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ចេញទៅប្រទេសក្រៅ ។

៤-នីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ច

-ត្រូវប៉ះពាល់អធិការកិច្ចដោយសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន នៅពេលមានពាក្យបណ្តឹង ឬសេចក្តីរាយការណ៍ថា មានការលួចចាក់ចោលសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

-ត្រូវប៉ះពាល់អធិការកិច្ចជាបន្ទាន់ នៅពេលទទួលដំណឹង ឬជួបប្រទះនឹងករណីមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ បង្កឡើងដោយការចាក់ចោលសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ហើយត្រូវរាយការណ៍មកក្រសួងបរិស្ថាន ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។

៥-នីតិវិធីនៃការអនុវត្តវិធានការចម្រើនការចាក់ចោលសំណល់រឹង

នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ត្រូវអនុវត្តវិធានការចម្រើនអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងបទបញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ទៅតាមរដ្ឋសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលបានបែងចែកដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងលេខ ១២ បុរៈថ្ងៃទី ០២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ។ វិធានការដែលត្រូវអនុវត្ត គឺអាស្រ័យទៅតាមទំហំ និងប្រភេទនៃបទល្មើសរួមមាន :

- ១-ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ តម្រូវអោយកែប្រែសកម្មភាពល្មើស
- ២-ការផ្អាកសកម្មភាពជាបណ្តោះអាសន្ន
- ៣-ការពិន័យអន្តរការណ៍
- ៤-ការធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការ

ក-ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចម្រើនប្រភពបំពុលមានលក្ខណៈពីរយ៉ាងគឺ:

- ព្រមាន និងតម្រូវអោយបញ្ឈប់បទល្មើស ឬ កែប្រែកំហុសឆ្គងណាមួយ ដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ។
- លុបបំបាត់ការបំពុល ។

ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំពោះប្រភពបំពុល គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។
ក៏ប៉ុន្តែនៅតាមមូលដ្ឋានខេត្ត-ក្រុង ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អាចធ្វើដោយអភិបាល ខេត្ត
ក្រុងតាមសំណើរបស់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ចំពោះប្រភពបំពុលដែលស្ថិតក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋ
សមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យរបស់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ។

ខ-ការផ្អាកសកម្មភាពជាបណ្តោះអាសន្ន

ការផ្អាកសកម្មភាពរបស់ប្រភពបំពុលជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងករណីដែលមាន
និងយោងទៅតាមតម្រូវការចាំបាច់ នៃផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ក្នុងករណីដែលមានភស្តុតាងពីស្ថានភាព
ច្បាស់លាស់នៃបទល្មើស ព្រមទាំងមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនគរបាលក្នុងតំបន់ដែរ ដូចជា
ច្បាប់របស់ក្រសួងបរិស្ថាន និង ក្រសួងសាមី ដែលប្រភពបំពុលនោះស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចប្រចាំ
ត្រង់ ។ បញ្ជាជា លាយលក្ខណ៍អក្សរតម្រូវអោយប្រភពបំពុលផ្អាកសកម្មភាពបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវធ្វើ
ដោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

គ-ការពិន័យអន្តរការណ៍

ការពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះបទល្មើស និងអនុក្រឹត្យ ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ដែលបានចែង
របស់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង និងនាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ។ នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យ
ការបំពុលបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង អនុវត្តការពិន័យនេះក្នុងករណីដែលមានភស្តុតាងពី
ប្រាកដច្បាស់លាស់នៃបទល្មើស ។ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃការពិន័យអន្តរការណ៍ ត្រូវអនុវត្តទៅតាម បទប្បញ្ញត្តិ
ទី ២១ ជំពូក ៩ នៃច្បាប់ ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន មានសិទ្ធិសំរេចពិន័យ ពី ៥សែនរៀល ដល់ ១០០ រៀល
រៀល ។ មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង មានសិទ្ធិសំរេចពិន័យពី ៥សែនរៀល ដល់ ២០០០ រៀល
ដោយផ្អែកទៅតាមកំរិត និងលក្ខណៈនៃបទល្មើស ។ នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យ និងកិច្ចការពារ
នៃក្រសួងបរិស្ថានត្រូវជួយអោយយោបល់លើទិដ្ឋភាពច្បាប់ ចំពោះការអនុវត្តន៍ការផ្អាកសកម្មភាព
អន្តរការណ៍ និងបច្ចេកទេសស្រាវជ្រាវរកកសាងនៃបទល្មើស ។ នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលហិរញ្ញវត្ថុរបស់

ក្រសួងត្រូវរៀបចំវិធានប្រតិបត្តិការដាក់ពិន័យ ។ ថវិកាដែលបានមកពីការដាក់ពិន័យត្រូវបង់
ចូលថវិការដ្ឋ ។

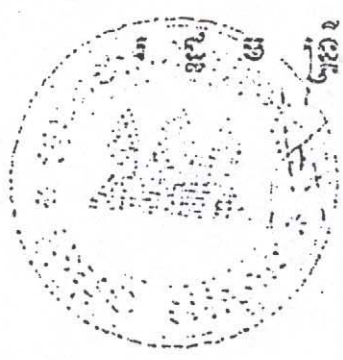
ឃ-ការធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការ

ចំពោះបទល្មើសដែលផុតពីកំរិតពិន័យអន្តរការណ៍នោះ នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុល
បរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយនាយកដ្ឋានផែនការ និងកិច្ចការប្រចាំរបស់ក្រសួង ត្រូវធ្វើជាសេនា
ធិការអោយក្រសួងក្នុងការរៀបចំសំណុំរឿងប្តឹងទៅតុលាការ ។ ចំពោះបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តដោយ
ប្រភពបំពុល ដែលស្ថិតក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ចរបស់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត - ក្រុងនោះ មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង
ត្រូវធ្វើជាសេនាធិការអោយក្រសួងបរិស្ថាន និងអាជ្ញាធរដែនដីរបស់ខ្លួនក្នុងការរៀបចំសំណុំរឿងប្តឹង
ទៅតុលាការ ។

ទទួលបានសេចក្តីណែនាំនេះ អគ្គនាយកដ្ឋាន នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន
នាយកដ្ឋានក្រោមឱវាទក្រសួង មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់
ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

ចំណុច

- គ្រប់សាលាខេត្ត-ក្រុង
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ធ្វើនៅ ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៩

សេចក្តីណែនាំ ស្តីពី

**ការជំរុញអនុវត្ត អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ.បក
ស្តីពី**

ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងបរិស្ថាន

សាសនា

លេខ: ៥១ ប.ស.ស.ស.រ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាសនា

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧

សេចក្តីណែនាំ ស្តីពី

ការជំរុញអនុវត្តអនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ.បក

ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក

យោងទៅលើសកម្មភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចប្រទេស ពិសេសលើវិស័យឧស្សាហកម្ម - សិប្បកម្ម ឥន្ធនាគមន៍ ទេសចរណ៍ ។ល។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់ លើការចងក្រង និងកាត់បន្ថយ ការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ ដែលបង្កឡើងដោយសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ខាងលើ ដោយបាន អនុម័តអនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក នៅថ្ងៃទី ៦ ខែ មេសា ១៩៩៩ ។

ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តអនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ.បក អោយមានប្រសិទ្ធភាពនៅតាមបណ្តា មូលដ្ឋាន ខេត្ត-ក្រុង ក្រសួងបរិស្ថានសូមធ្វើការណែនាំមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង អនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

១-គោលដៅ និងវិសាលភាពអនុវត្តនៃអនុក្រឹត្យ

ពង្រឹងការតាមដាន និងការពារគុណភាពទឹក តាមរយៈការដាក់បញ្ចូល និងការត្រួតពិនិត្យ ប្រភពបំពុល ដែលបញ្ចេញសំណល់រាវចូលតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬលូសាធារណៈ ។

២-ការដាក់បញ្ចូលលើការបញ្ចេញសំណល់ និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

-ត្រូវណែនាំ និងកំណត់ការបញ្ចេញសំណល់រាវ ពីប្រភពបំពុលដូចមានចែងក្នុងប្រការ ២ នៃ ប្រកាសលេខ ១២ ប.ស.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ០២.៦.៩៩ ទៅតាមកំរិតស្តង់ដារ ដូចមានចែងក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ២ នៃអនុក្រឹត្យស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ។ ចំពោះការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដែលលើសពីស្តង់ដារ ត្រូវចាត់ទុកជា អំពើល្មើសច្បាប់ ។

- ត្រូវចាត់វិធានការបំបាត់ការចាក់ចោលសំណល់រឹង ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ចូល ទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬលូសាធារណៈ ។

- ត្រូវចាត់វិធានការតម្រូវអោយម្ចាស់លំនៅដ្ឋាន និងអង្គការរដ្ឋបាលសាធារណៈ ដែលតាំងនៅ ក្នុងតំបន់គ្មានលូសាធារណៈ រៀបចំប្រព័ន្ធចង្រោមសំណល់រាវរបស់ខ្លួន ។

- ត្រូវអញ្ជើញម្ចាស់ប្រភពបំពុលដូចមានចែងក្នុងប្រការ ២ នៃប្រកាសលេខ ១២ បស្ច.ប្រក ចុះថ្ងៃទី០២.៦.៩៩ មកដាក់ពាក្យសុំអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រាវប្រសិនបើពិនិត្យឃើញថាវាឆ្លើយតបទៅនឹង តម្រូវការដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ មាត្រា ១១ និងមាត្រា ១២ នៃអនុក្រឹត្យ ស្តីពី ការត្រួត ពិនិត្យការបំពុលទឹក ។

៣-នីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញ ឬដឹកសំណល់រាវ

- ការចេញលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវទៅទីដីទៃ ត្រូវចេញដោយមន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុង ប្រសិនបើសំណល់នោះ មិនត្រូវបានចាត់ចូលក្នុងប្រភេទសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ។ ក្នុងករណីដែល សំណល់រាវនោះ ជាប្រភពសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ត្រូវសុំយោបល់ ពីក្រសួងបរិស្ថាន ។ ការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវចាត់ទុកជាអំពើល្មើស ។

- តំលៃលិខិតអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញសំណល់រាវមានរយៈពេលបីឆ្នាំ ។ ចំពោះលិខិតអនុញ្ញាតដឹក ជញ្ជូនសំណល់រាវត្រូវកំណត់រយៈពេលសមស្របបំផុត ។

- ត្រូវសុំអនុញ្ញាតជាថ្មី ប្រសិនបើមានការកែប្រែប្រព័ន្ធបញ្ចេញសំណល់រាវ ។

៤-នីតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុល

- ត្រូវមានលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម និងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណមន្ត្រីរាជការសំរាប់បង្ហាញក្នុងពេលចុះត្រួត ពិនិត្យប្រភពបំពុល ។ ត្រូវសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ឬ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ក្នុងករណីយល់ថាជាការ ចាំបាច់ ។

- ត្រូវមានកំណត់ហេតុ ឬកិច្ចសន្យារវាងមន្ត្រីជំនាញ និងមានការឯកភាពពីប្រធានមន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុង ជាមួយម្ចាស់ប្រភពបំពុល ដែលទទួលយល់ព្រមអនុវត្តតាមការណែនាំ អោយកាត់បន្ថយការ បំពុលដោយកំណត់ពេល វេលាច្បាស់លាស់ ។

- ត្រូវរៀបចំទិន្នន័យ ដែលទាក់ទងនឹងសំណល់រាវ ដែលបង្កើតដោយប្រភពបំពុល និងលំនៅដ្ឋាន ឬ អាគាររដ្ឋបាលសាធារណៈ ហើយត្រូវផ្ញើទិន្នន័យសរុបប្រចាំឆ្នាំមកក្រសួង ។

- ត្រូវត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុលក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៤៥ ថ្ងៃម្តង ។

- ត្រូវយកសំណាកសំណល់រាវពីប្រភពបំពុល មកធ្វើការវិភាគនៅមន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួង-ក្នុងករណី ដែលមានការសង្ស័យថាវាបង្កអោយមាននូវការបំពុលទឹក ។

៥-នីតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យ គុណភាពទឹកតំបន់ទឹកសាធារណៈ

-ត្រូវធ្វើការអង្កេតនិងធ្វើរបាយការណ៍ ពីស្ថានភាពគុណភាពទឹក នៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ និងពីទីទីលំនៅមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញ ដែលអាចបង្កអោយមានការបំពុលទឹក ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវដងយក សំណាកទឹកមកវិភាគនៅមន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន ។

-ក្នុងករណីមានការបំពុលទឹកនៅតំបន់ទឹកសាធារណៈ ចាំបាច់ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់មកក្រសួង ឬ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ហើយត្រូវផ្សព្វផ្សាយតាមប្រព័ន្ធរូបភាព ដល់ប្រជាពលរដ្ឋនៅ តំបន់នោះ អោយមានការប្រុងប្រយ័ត្ន ។

-ត្រូវសហការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីធានាវិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹក និង ស្តារគុណភាពទឹកនៅតំបន់ទឹកសាធារណៈនោះឡើងវិញ ។

៦-នីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ច

-ត្រូវចុះធ្វើអធិការកិច្ចដោយសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន នៅពេលមាន ពាក្យបណ្តឹង ឬ សេចក្តីរាយការណ៍ ថាប្រភពបំពុលណាមួយបានឬកំពុងបង្កអោយការបំពុលទឹក ដែលនាំអោយប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ។

-ត្រូវចុះធ្វើអធិការកិច្ចជាបន្ទាន់ នៅពេលទទួលដំណឹង ឬជួបប្រទះ នឹងករណីមានគ្រោះ ថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរបង្កឡើងដោយការបំពុលទឹក ហើយត្រូវរាយការណ៍មកក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរ មូលដ្ឋាន ។

-ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែងដែលនាំអោយមានការបំពុលទឹកត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុ ប្រមូលឃាត់ ទុកវត្ថុតាង និងធ្វើការពិន័យអន្តរការណ៍ប្រសិនបើបទល្មើសមិនធ្ងន់ធ្ងរ តែប្រសិនបើបទល្មើសនោះបង្កអោយ មានការប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវស្នើសុំកំលាំងមានសមត្ថកិច្ច ដែលនៅជិតកន្លែងកើតហេតុ មកចូលរួមដើម្បីធ្វើ កំណត់ហេតុ ឃាត់ទុកវត្ថុតាង (រួមទាំងអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើស) ហើយរៀបចំសំណុំបែបបទបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

៧-នីតិវិធីនៃការអនុវត្តវិធានការ ចំពោះបទល្មើសបំពុលទឹក

នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ត្រូវអនុវត្តវិធានការ ចំពោះអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើស និងបទបញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យស្តីពីការបំពុលទឹក ទៅតាមរង្វង់សមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែល បានបែងចែកដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងលេខ ១២ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩ ។ វិធានការដែលត្រូវអនុវត្តគឺអាស្រ័យទៅ តាមទំហំ និងប្រភេទ នៃបទល្មើសមានដូចខាងក្រោម ៖

១-ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ តម្រូវអោយកែប្រែសកម្មភាពល្មើស

២-ការផ្អាកសកម្មភាពជាបណ្តោះអាសន្ន

៣-ការពិន័យអន្តរការណ៍

៤-ការធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការ

ក-ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំពោះប្រភពបំពុលណាមួយធ្វើឡើងដោយក្រសួងបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្រុង តាមការប្រគល់សិទ្ធិពីក្រសួងបរិស្ថាន ។ បញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនេះមានលក្ខណៈពីរយ៉ាងគឺ

-ព្រមាន និងតម្រូវអោយបញ្ឈប់បទល្មើស ឬ កែប្រែកំហុសឆ្គងណាមួយ ដែលប៉ះពាល់ដល់ការបំពុលទឹក ។

-លុបបំបាត់ការបំពុល ។

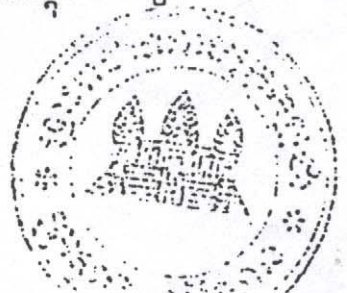
ចំពោះមូលដ្ឋានខេត្ត-ក្រុង ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អាចធ្វើដោយអភិបាលខេត្ត ឬ ក្រុង តាមសំណើរបស់មន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុង ចំពោះប្រភពបំពុលដែលស្ថិតក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋបាលសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យរបស់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ។

ខ-ការផ្អាកសកម្មភាពជាបណ្តោះអាសន្ន

ការផ្អាកសកម្មភាពរបស់ប្រភពបំពុលជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវអនុវត្តចំពោះករណីដែលធ្ងន់ធ្ងរ និងយោងទៅតាមតម្រូវការចាំបាច់ នៃផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ក្នុងករណីដែលមានភស្តុតាងច្បាស់លាស់នៃបទល្មើស ព្រមទាំងមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយមន្ត្រីផ្នែកច្បាប់ របស់ក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងសាមី ដែលប្រភពបំពុលនោះស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង ។ បញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលតម្រូវអោយប្រភពបំពុលផ្អាកសកម្មភាពបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវចេញដោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

គ-ការពិន័យអន្តរការណ៍

ការពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះបទល្មើស និងអនុក្រឹត្យ ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង និងនាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ។ នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ឬ មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង អនុវត្តការពិន័យនេះ ក្នុងករណីមានភស្តុតាងពិតប្រាកដ

ច្បាប់លាស់នៃបទល្មើស ។ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃការពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវអនុវត្តទៅតាមមាត្រាទី ២១ ជំពូក ៩ នៃច្បាប់ ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន មានសិទ្ធិសំរេចពិន័យពី ៥សែនរៀល ដល់ ១០លានរៀល ឯមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង មានសិទ្ធិសំរេចពិន័យពី ៥ សែន រៀល ដល់ ២លាន រៀលដោយផ្ទឹងផ្ទែងទៅតាមកំរិត និងលក្ខណៈនៃបទល្មើស ។ នាយកដ្ឋានផែនការ និងកិច្ចការច្បាប់នៃក្រសួង បរិស្ថានត្រូវជួយ អោយយោបល់លើទិដ្ឋភាពច្បាប់ ចំពោះការអនុវត្តការដាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ និងបច្ចេក ទេសស្រាវជ្រាវ រកកសាងនៃបទល្មើស ។ នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវរៀប ចំវិក័យប័ត្រសំរាប់ធ្វើការដាក់ពិន័យ ។ ថវិកាដែលបានមកពីការដាក់ពិន័យត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

ឃ-ការធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការ

ចំពោះបទល្មើស ដែលផុតពីកំរិតពិន័យអន្តរការណ៍នោះ នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយនាយកដ្ឋានផែនការ និង កិច្ចការច្បាប់របស់ក្រសួង ត្រូវធ្វើជាសេនាធិការអោយ ក្រសួងក្នុងការរៀបចំសំណុំ រឿងប្តឹងទៅតុលាការ ។ ចំពោះបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តដោយប្រកបបំពុល ដែលស្ថិតក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ច របស់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង នោះមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុងត្រូវធ្វើជាសេនាធិការ អោយក្រសួងបរិស្ថាន និង អាជ្ញាធរដែនដីរបស់ខ្លួនក្នុងការរៀបចំសំណុំរឿងប្តឹងទៅតុលាការ ។

ទទួលបានសេចក្តីណែនាំនេះ អគ្គនាយកដ្ឋាន នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន នាយកដ្ឋាន ក្រោមឱវាទក្រសួងបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត អោយមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

ចំលងជូន

- គ្រប់សាលាខេត្ត -ក្រុង
- មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

លោក ប៊ុន ហ៊ុន វ៉ាន

សេចក្តីណែនាំ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង

សំណល់គ្រោះថ្នាក់រោងចក្រ

រាជរដ្ឋាភិបាល
ក្រសួងបរិស្ថាន

ព្រះរាជក្រម

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
សាសនាស្ត្រ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ ឧសភា ២០០៧

៨៧ សសនា

សេចក្តីណែនាំ

ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់រោងចក្រ

- យោង : - ព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ១២៩៦ / ៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦ ។
ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រង
ធនធានធម្មជាតិ ។
- អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក / បក ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពី
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ។
- អនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ អនក / បក ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពី
ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។

ដោយពិនិត្យឃើញថា ការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅតាមរោងជាងជួសជុល
គ្រឿងយន្ត ឬ រោងចក្រសហគ្រាសដែលមានលក្ខណៈមិនសមស្របទៅតាមបច្ចេកទេសដូចជា :
សំណល់ប្រេងឥន្ធនៈ និងខ្លាញ់ សំណល់កក់អាងស្តុក ឬ អាងប្រព្រឹត្តកម្ម និងសំណល់ចេញពី
ដំណើរការផលិតកម្ម ។ កន្លងមកនេះ មានការដឹកសំណល់គ្រោះថ្នាក់រោងចក្រយកទៅចាក់ចោល
នៅតាមទីវាល និងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ដែលជាហេតុបង្កអោយមានការបំពុលបរិស្ថាន និង ប៉ះ
ពាល់ទៅ ដល់សុខភាពសាធារណៈ ។

ដើម្បីជំរុញការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅតាមរោងចក្រ សហគ្រាស និងរោង
ជាងជួសជុលគ្រឿងយន្ត អោយមានភាពល្អប្រសើរ សំដៅទប់ស្កាត់ការបំពុលបរិស្ថាន និង ការពារ
សុខ ភាពសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថានសូមធ្វើការ ណែនាំដូចខាងក្រោម :

១. ត្រូវរៀបចំទុកដាក់សំណល់ប្រេងម៉ាស៊ីន និងសំណល់ប្រេងលាងក្នុងការជួសជុលគ្រឿង
ចក្រអោយបានសមស្រប និងជៀសវាងការបង្ហូរ ឬចាក់ចូលទៅក្នុង បណ្តាញលូ
ឬប្រភពទឹកសាធារណៈ ។

២. ត្រូវធ្វើការហាល ឬគៀបសំងួតសំណល់ភក់នៃអាងស្តុក និងអាងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវ ដែលបញ្ចេញពីខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្ម និងធ្វើការស្តុកទុកបណ្តោះអាសន្ន អោយបានសមស្របនៅក្នុងទីតាំងរបស់ខ្លួន ជៀសវាងការប៉ះពាល់ដល់គុណភាពបរិស្ថាន និងសុខភាពសាធារណៈ ។

៣. ហាមដាច់ខាតការចាក់ចោល ឬដឹកសំណល់ភក់លាយឡំជាមួយសំណល់រឹងលំនៅស្ថាន ។

៤. ត្រូវធ្វើការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន មុននឹងធ្វើការដឹកជញ្ជូនសំណល់ភក់ស្លុតចេញពីទីតាំងរោងចក្រ-សហគ្រាស ទៅកាន់ទីកន្លែងដទៃក្នុងគោលបំណងណាមួយ ។

៥. ត្រូវធ្វើការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន សំរាប់ការបញ្ចេញសំណល់រាវរោងចក្រចូលទៅក្នុងលូ ឬតំបន់ទឹកសាធារណៈ ។

ទទួលបានសេចក្តីណែនាំនេះ ម្ចាស់រោងចក្រ រោងជាងជួសជុលគ្រឿងយន្តទាំងអស់ ត្រូវអនុវត្តការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ដែលបង្កើតនៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។ ក្នុងករណីមិនអនុវត្តតាម ឬអនុវត្តជួយទៅនឹងសេចក្តីណែនាំខាងលើ ក្រសួងបរិស្ថាន និងចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ ។

ចំណេញ

រ ឆ ប គ្រឹះ

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែនិងថាមពល
- សាលាខេត្ត-ក្រុង

" ដើម្បីជូនជ្រាបជាព័ត៌មាន "

- អគ្គនាយកដ្ឋាន
- នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន

" ដើម្បីមុខការ "

- មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង " ដើម្បីសហការតាមដានការអនុវត្ត "
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

សេចក្តីណែនាំ

ស្តីពី

**ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងតាមបណ្តា
រោងចក្រ សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុន**

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងបរិស្ថាន

ស/ក

លេខ: ០១១ ស.រ.ណ.ប.ស

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៣

សេចក្តីណែនាំ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងតាមបណ្តាញរោងចក្រ សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុន

ដោយពិនិត្យឃើញថា បច្ចុប្បន្ននេះ ការអនុវត្តន៍លើការទុកដាក់ ការប្រមូល និងការដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹង-សំរាមប្រភេទសំណល់លំនៅដ្ឋាន និងសំណល់រឹងឧស្សាហកម្មនៅមានភាពលាយឡំគ្នា ពុំទាន់បានឆ្លើយតបតាមការកំណត់របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ហើយក៏ធ្វើឱ្យមានការលំបាក និងភ័ន្តច្រឡំដល់ក្រុមហ៊ុនដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹង ។ ដូចនេះ ដើម្បីដោះស្រាយបាននូវរាល់បញ្ហាភាពនិងធានាបានដល់ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងជំរុញអនុវត្តអនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ អនក្រ.បក ស្តីពី "ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង" និងប្រកាសលេខ ១៤៨ ប្រក.បស របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពី "ការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងឧស្សាហកម្មក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ" ក្រសួងបរិស្ថាន សូមធ្វើការណែនាំដល់ម្ចាស់ ឬ អ្នកទទួលខុសត្រូវរោងចក្រ-សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុនទាំងអស់ត្រូវអនុវត្តតាម គោលការណ៍មួយចំនួនដូចខាងក្រោម :

១. រោងចក្រ-សហគ្រាសទាំងអស់ត្រូវធ្វើការបែងចែកសំណល់រឹងជាពីរប្រភេទដូចខាងក្រោម គឺ :

- ក- សំណល់រឹង-សំរាម ជាប្រភេទដែលមានប្រភពចេញពីផ្ទះបាយ និងការិយាល័យរបស់រោងចក្រ-សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុន ។
- ខ- សំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម ជាប្រភេទសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលមានប្រភពចេញពីចង្វាក់ផលិតកម្មរបស់រោងចក្រ-សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុន (ដូចមានចែងក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ២ នៃប្រកាសលេខ ១៤៨ ប្រក.បស ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០២) ។

២. ការទុកដាក់ និងស្តុកទុកបណ្តោះអាសន្ននូវសំណល់រឹងទាំងពីរប្រភេទខាងលើ ត្រូវដាក់នៅក្នុងរោង ឬ កន្លែងដែលធានាសុវត្ថិភាព និងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ព្រមទាំងមានការសរសេរបង្ហាញនូវប្រភេទសំណល់រឹង-សំរាម ឬ សំណល់រឹងឧស្សាហកម្មឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីឱ្យក្រុមហ៊ុនប្រមូល និងធ្វើការដឹកជញ្ជូនយកសំណល់ទាំងនោះទៅតាមប្រភេទសំណល់ដែលទទួលខុសត្រូវរៀងៗខ្លួន ។

៣. ការចុះកិច្ចសន្យាក្នុងការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងទាំងពីរប្រភេទខាងលើ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានតែចំពោះ ក្រុមហ៊ុន ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មស្របច្បាប់ដូចខាងក្រោម :

ក- ក្រុមហ៊ុន Cintri (Cambodia) Ltd. ទទួលប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹង-សំរាម ដូចបាន ចែងក្នុងចំណុចទី ១ (ក) ។

ខ- ក្រុមហ៊ុន សារ៉ូ ត្រេឌីង កូ អេលធីឌី និងរដ្ឋាករស្វយ័តគ្រប់គ្រងសំណល់ក្រុង ទទួលប្រមូល និងដឹក ជញ្ជូនតែសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម ដូចបានចែងក្នុងចំណុចទី ១ (ខ) ចំពោះរោងចក្រដែលមានទីតាំង ទីតាំងក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ ។

គ- ក្រុមហ៊ុន សារ៉ូ ត្រេឌីង កូ អេលធីឌី ទទួលប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម ដូចបាន ចែងក្នុងចំណុចទី ១ (ខ) ចំពោះរោងចក្រ- សហគ្រាសដែលមានទីតាំងនៅក្នុងខេត្តកណ្តាល ។

៤. រោងចក្រ-សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុន ត្រូវសុំលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រឹងប្រភេទ ១ (ខ) ពីក្រសួង បរិស្ថាន មុនប្រគល់ឱ្យក្រុមហ៊ុនធ្វើការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនយកទៅចាក់ចោល ។

៥. ហាមឃាត់ដាច់ខាត ការលួចប្លន់សំណល់ភក់អាងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវដោយរថយន្តបូមលូយកទៅ បញ្ចេញចោលនៅកន្លែងដែលមិនមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ។

ទទួលបាននូវសេចក្តីណែនាំនេះ ម្ចាស់ ឬ អ្នកទទួលខុសត្រូវរោងចក្រ-សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុនទាំងអស់ ត្រូវ អនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។ ក្នុងករណីប្រព្រឹត្តល្មើសទៅនឹងសេចក្តីណែនាំនេះ ក្រសួងបរិស្ថាន នឹងអនុវត្តតាម វិធានការច្បាប់ ។

ចំណេញ

- ទិស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានីភ្នំពេញ
- មន្ទីរបរិស្ថានខេត្តកណ្តាល
- ឯកសារ

អគ្គនាយក
បណ្ឌិត ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

សេចក្តីណែនាំ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងសំណល់កាកសំណល់

របស់ក្រសួងបរិស្ថាន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
ពលរដ្ឋសាធារណៈ

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០០

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងបរិស្ថាន

ស/ក/ប

លេខ: ១៧៧ ប.ស្ត ៩៩៩

សេចក្តីណែនាំ

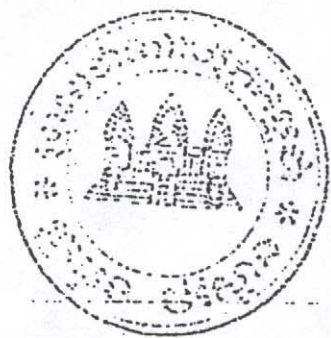
ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់គគ់នៅតាមបណ្តាញចក្រ-សហគ្រាស

- យោង : - ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦
ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។
- អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល
ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ។
- អនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល
ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង។

ដោយពិនិត្យឃើញថា នៅតាមបណ្តាញចក្រ-សហគ្រាសចោកគគ់សំលៀកបំពាក់ ការគ្រប់គ្រង
នូវសំណល់គគ់នៃអាងស្តុក និងអាងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវរបស់ខ្លួន គឺមានលក្ខណៈពុំទាន់សមស្រប
ទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដែលអាចធានាបាននូវសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន ហើយកន្លងមកនេះ មានរោងចក្រ
មួយចំនួនបានប្តូរ ឬស្ថាបនាសំណល់គគ់ទាំងនោះ ដឹកយកទៅចាក់ចោលនៅតាមទីវាល និងតំបន់ទឹកសា
ធារណៈ ដែលជាហេតុបង្កអោយមានការបំពុលបរិស្ថាន និងប៉ះពាល់ទៅដល់សុខភាពសាធារណៈនាពេល
បច្ចុប្បន្ននិងទៅអនាគត ។

ដើម្បីជំរុញការគ្រប់គ្រងសំណល់គគ់នៅតាមបណ្តាញចក្រចោកគគ់ ឱ្យមានលក្ខណៈសមស្របទៅ
តាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន ដែលអាចធានានូវការទប់ស្កាត់និងកាត់បន្ថយការបំពុលបរិស្ថាន
និងការពារសុខភាពសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថានសូមធ្វើការណែនាំដល់បណ្តាញចក្រ-សហគ្រាសចោកគគ់
សំលៀកបំពាក់ទាំងអស់ ដូចខាងក្រោម :

- ១ - ត្រូវធ្វើការផ្តល់ដំណឹងជូនមកក្រសួងបរិស្ថានជាមុន ក្នុងករណីដែលរោងចក្រ-សហគ្រាសចោក
គគ់សំលៀកបំពាក់ មានគំរោងធ្វើការស្ថាបនាសំណល់គគ់ចេញពីអាងស្តុក ឬអាងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាត
សំណល់រាវរបស់ខ្លួន ។

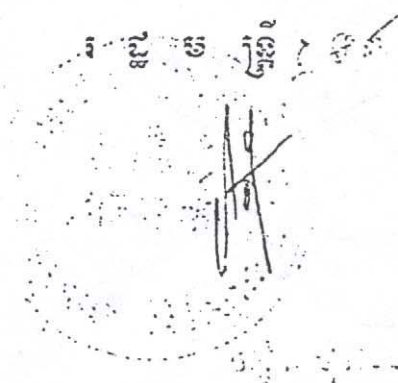

- ២ - ត្រូវធ្វើការហាល ឬតៀបសំបុតសំណល់ភក់ នៃអាងស្តុកនិងអាងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវ ចោកគក់ និងត្រូវធ្វើការស្តុកទុកជាបណ្តោះអាសន្នឱ្យបានសមស្រប ជៀសវាងការបិទពាល់ដល់ គុណភាពបរិស្ថាននិងសុខភាពសាធារណៈ ។
- ៣ - ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ពីបរិមាណស្តុកនៃសំណល់ភក់ និងទីតាំងស្តុក មកក្រសួងបរិស្ថានរៀងរាល់ បីខែម្តង ។
- ៤ - ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតការចាក់ចោល ឬដឹកសំណល់ភក់លាយឡំជាមួយសំណល់រឹងលំនៅស្ថាន។
- ៥ - ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតការប្លមសំណល់ភក់ នៃអាងស្តុកនិងអាងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវ ចោកគក់ យកទៅចាក់ចោលនៅតាមល្អសាធារណៈ ឬតំបន់ទឹកសាធារណៈ ។
- ៦ - ត្រូវធ្វើការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន មុននឹងធ្វើការដឹកជញ្ជូនសំណល់ភក់ស្ទូតយកចេញពីទី តាំងរោងចក្រ-សហគ្រាស ទៅកាន់ទីដីក្នុងគោលបំណងណាមួយ ។

ទទួលបានសេចក្តីណែនាំនេះ ម្ចាស់រោងចក្រ-សហគ្រាសចោកគក់សំលៀកបំពាក់ទាំងអស់ត្រូវខិតខំ អនុវត្តការគ្រប់គ្រងសំណល់ភក់នៃអាងស្តុក និងអាងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវរបស់ខ្លួនប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាព ។ ក្នុងករណីមិនអនុវត្តតាម ឬអនុវត្តមិនទាន់ចំណុចណាមួយនៃសេចក្តីណែនាំខាងលើ ក្រសួងបរិស្ថាននឹងចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ ។ *ch*

ចំណុចជូន

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែនិងថាមពល
- សាលាខេត្ត-ក្រុង
- ដើម្បីជូនជ្រាបជាព័ត៌មាន
- អគ្គនាយកដ្ឋាន
- នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន
- ដើម្បីមុខការ
- មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ដើម្បីសហការតាមដានការអនុវត្តន៍
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

សេចក្តីណែនាំ

ស្តីពី

ស្តីអំពីតួនាទី និងភារកិច្ច

របស់បន្តីរាជការប្រចាំការឧទ្យានជាតិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Ministry of the Royal Palace

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងក្រប៉ក្រងបរិស្ថាន

(Ministry of the Royal Palace)

លេខ: 1315 ប.ស.

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី 25 ខែ 7 ឆ្នាំ ១៩៩៥

សេចក្តីណែនាំ

ស្តីអំពីតួនាទីនិងភារកិច្ច

របស់មន្ត្រីរាជការប្រចាំការឧទ្យានជាតិ

នៃក្រសួងក្រប៉ក្រងបរិស្ថាន

អនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី 1 ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1993 និងអនុវត្តគោលនយោបាយ របស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុង ការចែករំលែកការងាររបស់មន្ត្រីរាជការ ក្រសួងក្រប៉ក្រងបរិស្ថាន បានដំណើរការយោងតាមការទូរ ឧទ្យាន ជាតិ ព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី 25 ខែ 7 ឆ្នាំ 1995 និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗទៀត ដែលបានចែង ក្នុងក្របខណ្ឌនៃការងាររបស់មន្ត្រីរាជការប្រចាំការឧទ្យានជាតិ ។

ដើម្បីមានមូលដ្ឋាន ក្នុងការក្រប៉ក្រងចែករំលែកការងារ និងដំណើរការឧទ្យានជាតិបានល្អប្រសើរ ទោមនាគ ក្រសួងក្រប៉ក្រងបរិស្ថាន សូមធ្វើការណែនាំអំពីតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់មន្ត្រីរាជការ ដែលប្រចាំការនៅឧទ្យានជាតិ ដូចតទៅ ៖

- 1- សិក្សាស្វែងយល់អំពីស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រ និងកំណត់ទីតាំងព្រៃប្រទល់ឧទ្យានជាតិទូរបានច្បាស់លាស់ ។
- 2- សិក្សាស្រាវជ្រាវប្រមូលទិន្នន័យ (ប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិ ក្នុងតំបន់ឧទ្យានជាតិ និងធ្វើប្រតិបត្តិការពិសោធន៍) ។
- 3- សិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីសក្តានុពលភាព ធ្វើការបែងចែក និងកំណត់តំបន់ឧទ្យានជាតិ ដើម្បី អភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍន៍ ។
- 4- ធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវឡើងវិញ នូវរាល់បណ្តាប្រព័ន្ធផ្លូវនៅតំបន់ឧទ្យានជាតិ ។
- 5- សិក្សាស្វែងយល់ឱ្យបានស៊ីជម្រៅលើផ្នែកធម្មជាតិ និងមានទេពកោសល្យ ក្នុងការបកស្រាយធម្មជាតិ ។
- 6- ត្រូវសហការណ៍ និងសម្របសម្រួលការងារយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ជាមួយកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ នគរបាលជាតិ រដ្ឋមណ្ឌលមូលដ្ឋាន ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងប្រជាជនមូលដ្ឋានក្នុងការការពារធម្មជាតិ ។
- 7- សិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់ប្រជាជននៅក្នុង ឬនៅជុំវិញតំបន់ ដែលមានឥទ្ធិពល មកលើ ឧទ្យានជាតិ ។

2145

8- ត្រូវសហការណ៍ជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការចុះយាមល្បាតត្រួតពិនិត្យភាពអនាធិបតេយ្យ ដូចជាការ កាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ ការបរបាញ់សត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទ ការធ្វើអាជីវកម្មអនុផលព្រៃឈើ ការកាប់ធ្លាក់ព្រៃ ដើម្បីយក ដីមកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ឬប្រកបរបរផ្សេងៗទៀត ។ល។ និង ។ល។

9- ក្នុងករណីដែលជួបប្រទះនូវភាពអនាធិបតេយ្យដោយប្រការណាមួយ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច 8 ក្រុម បេសកកម្ម ត្រូវអនុវត្ត៖

- ធ្វើការពន្យល់ ណែនាំ និងអប់រំដល់ជនល្មើស

- សហការណ៍ជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីឃាត់ទុកវត្ថុតាងទាំងឡាយ និងធ្វើបែបបទបញ្ជូន សំណុំលិខិតមកថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួង ដើម្បីមានវិធានការណ៍ដោះស្រាយ ។

10- ត្រូវមានការយល់ដឹង ពីបទបញ្ជាឧទ្យានជាតិ និងធ្វើការផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយ ដល់ប្រជាជន ដែលរស់នៅក្នុង និងជុំវិញតំបន់ឧទ្យានជាតិ ព្រមទាំងភ្ញៀវទេសចរណ៍ ដែលមកទស្សនាឧទ្យានជាតិ ។

11- ត្រូវធានាសុវត្ថិភាព និងបង្កភាពរីករាយដល់ភ្ញៀវទេសចរណ៍ ដែលចូលទស្សនា (ត្រូវដាក់ថ្នាក់ សញ្ញា បង្ហាញពីកន្លែង ដែលមានគ្រោះថ្នាក់ និងកន្លែងដែលត្រូវចូលទស្សនា) ។

12- ត្រូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយភ្ញៀវទេសចរណ៍ និងទំនាក់ទំនងជាមួយបណ្តា អ្នកសារពត៌មាន ក្នុង និងក្រៅប្រទេស វិទ្យុ ទូរទស្សន៍ កាសែត ។ល។ ដើម្បីឱ្យផ្សព្វផ្សាយ អំពីសក្តានុពលភាព នៃឧទ្យានជាតិ ។

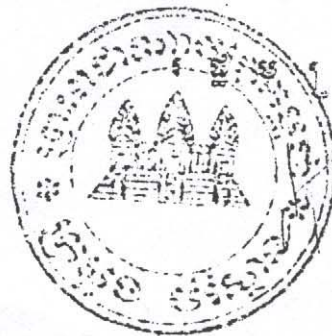
13- ត្រួតពិនិត្យ និងមានវិធានការណ៍ទប់ស្កាត់នូវភ្លើងឆេះព្រៃ ។

14- ជារៀងរាល់ដំណាច់ខែ ត្រូវធ្វើរបាយណ៍ពីសកម្មភាពការងារដែលអនុវត្តបាន និងព័ត៌មានផ្សេងៗ ដែលទទួលបាន ពីការចុះពិនិត្យអង្កេតសភាពការណ៍ ដែលកើតមានឡើងក្នុងឧទ្យានជាតិ ព្រមទាំងធ្វើទិសដៅ ផែនការ បញ្ជូនមកក្រសួងគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន “នាយកដ្ឋានការពារអភិរក្សធម្មជាតិ” ជារៀងរាល់ថ្ងៃទី 25 នៃខែ នីមួយៗ ។

នាយកដ្ឋានការពារអភិរក្សធម្មជាតិ មន្ទីរគ្រប់គ្រងបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ដែលមានតំបន់ការពារធម្មជាតិ មាន ភារកិច្ចអនុវត្តសេចក្តីណែនាំនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។ *mit*

ចំណងជូន

- ទិស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា-ប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងការពារជាតិ
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- អភិបាលខេត្ត-ក្រុងពាក់ព័ន្ធ
- ចំណុចចុងក្រោយ
- ឯកសារ

mit

បណ្ឌិត ផ្អែក-ផ្អែក

សេចក្តីជូនដំណឹង

ស្តីពី

**ការបញ្ឈប់ការលក់ ឬ ផ្តល់
និងការជួសជុលសំណល់រ៉ឺម៉កឧស្សាហកម្ម**

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
២០១៨០៩២០២០

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងបរិស្ថាន

២០១៨០៩

លេខ: ០១២ សណ.ប.ស

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៣

សេចក្តីជូនដំណឹង

ស្តីពី

ការបញ្ឈប់ការលក់ ឬ ផ្តល់ និងការដុតសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម

ក្រសួងបរិស្ថាន សូមជម្រាបជូនដល់ម្ចាស់ ឬ អ្នកទទួលខុសត្រូវរោងចក្រកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ទាំងអស់ ឱ្យបានជ្រាបថា ដោយពិនិត្យឃើញក្នុងរយៈកាលកន្លងមក មានរោងចក្រមួយចំនួនបានលក់សំណល់រឹងចេញពី រោងចក្រ ជាពិសេសសំណល់ប្រភេទកំទេចក្រណាត់ និងអំបោះទៅឱ្យអ្នកម៉ៅការ ឬ អ្នកទទួលទិញមួយចំនួន ដើម្បីយកសំណល់កំទេចក្រណាត់ទាំងនោះទៅធ្វើការកែច្នៃជាសំភារៈប្រើប្រាស់ផ្សេងៗ ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកទទួល ទិញទាំងនោះ បានយកសំណល់កំទេចក្រណាត់ទៅលក់បន្តឱ្យម្ចាស់អាជីវកម្ម និងសិប្បកម្មមួយចំនួនសំរាប់ដុត ជាហេតុធ្វើឱ្យមានការបំពុលខ្យល់អាកាសដោយផ្សែងដែលភាយចេញពីការដុតកំទេចក្រណាត់ទាំងនោះ បង្កផល ប៉ះពាល់ដល់សុខភាពប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅជុំវិញមូលដ្ឋានផលិតកម្ម ។

ដូចនេះ ដើម្បីធានាបាននូវសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន និងសុខភាពសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថានសូមធ្វើការ ណែនាំដល់ម្ចាស់រោងចក្រ សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុនទាំងអស់ដូចតទៅ:

១. ហាមឃាត់ដាច់ខាតការលក់សំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម (កំទេចក្រណាត់ អំបោះ ប្លាស្ទិក...)

ទៅឱ្យអ្នកម៉ៅការឯកជន ឬ អ្នកទទួលទិញដែលគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ។

២. ម្ចាស់ ឬ អ្នកទទួលខុសត្រូវរោងចក្រ សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុនទាំងអស់ ត្រូវប្រគល់សំណល់រឹង ឧស្សាហកម្មរបស់ខ្លួនទៅឱ្យក្រុមហ៊ុន ដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងយក ទៅចាក់ចោលដែលចេញដោយក្រសួងបរិស្ថាន ដូចបានកំណត់នៅក្នុងប្រកាសលេខ ១៤៨ ប្រក.បស្ត ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ ។

៣. ការកែច្នៃសំណល់កំទេចក្រណាត់ ឬ សំណល់រឹងឧស្សាហកម្មដទៃទៀត ចាំបាច់ត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានជាមុនសិន ។

៤. ហាមឃាត់ដាច់ខាតការដុតសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម (សំណល់កំទេចក្រណាត់ អំបោះ ប្លាស្ទិក...) នៅកណ្តាលវាលក្នុងនិងក្រៅបរិវេណរោងចក្រ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ។ ក្នុងករណី ម្ចាស់ ឬ អ្នកទទួលខុសត្រូវរោងចក្រ សង្គ្រាស និងក្រុមហ៊ុន មានបំណងសាងសង់ឡដុតសំណល់រឹងឧស្សាហកម្មនៅក្នុងបរិវេណរោងចក្រ ដើម្បីយកថាមពលកំដៅទៅប្រើប្រាស់ក្នុងចង្វាក់ផលិតកម្មរបស់រោងចក្រ ត្រូវមកដាក់ពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានជាមុន ។ ចំពោះរោងចក្រដែលបាន និងកំពុងដំណើរការឡមានស្រាប់ ម្ចាស់ ឬ អ្នកទទួលខុសត្រូវរោងចក្រ ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ពីការប្រើប្រាស់ឡនោះមកក្រសួងបរិស្ថានក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ ក្រោយទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ ។

ទទួលបាននូវសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ ម្ចាស់ ឬ អ្នកទទួលខុសត្រូវរោងចក្រ-សហគ្រាស និងក្រុមហ៊ុនទាំងអស់ ត្រូវអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់ ។ ក្នុងករណីប្រព្រឹត្តល្មើសទៅនឹងសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ ក្រសួងបរិស្ថាននឹងអនុវត្តតាមវិធានការច្បាប់ ។

ចំណេញ

- ទិស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានីភ្នំពេញ
- មន្ទីរបរិស្ថានខេត្តកណ្តាល
- ឯកសារ

ជិត ហ៊ុន
រាជរដ្ឋាភិបាល

សេចក្តីជូនដំណឹង

ស្តីពី

ការចុះត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក

នៅតាមប្រភពបំពុលទូទាំងខេត្ត ក្រុង

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងបរិស្ថាន

លេខៈ/៤/ គ.ជ.ប

លេខៈ/៤/ គ.ជ.ប.ស្ត

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៤ ខែ ០៧ ឆ្នាំ ២០០៤

សេចក្តីជូនដំណឹង

ស្តីពី ការចុះត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹកនៅតាមប្រភពបំពុលទូទាំងខេត្ត-ក្រុង

- យោង ៖ - ព្រះរាជក្រមលេខ នស/ រកម / ១២៩៦ / ៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦
ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។
- អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ / បក ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល
ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ។

ដោយពិនិត្យឃើញថា នៅតាមបណ្តាខេត្ត-សហគ្រាសបោកកក់និងជ្រលក់ពណ៌សំលៀកបំពាក់
និងបណ្តាប្រភពបំពុលដីទៃទៀត ការគ្រប់គ្រងសំណល់រាវនៃអាងស្តុកនិងអាងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវ
របស់ខ្លួនពុំទាន់បានសមស្របទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដែលជាហេតុបង្កឱ្យមានការបំពុលបរិស្ថាននិង
ប៉ះពាល់ទៅដល់សុខភាពសាធារណៈ ។

ដើម្បីជំរុញការងារត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសំណល់រាវនៅតាមខេត្ត-សហគ្រាសបោកកក់ឱ្យបាន
សមស្របទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងធានាបាននូវការទប់ស្កាត់ឬកាត់បន្ថយការបំពុលបរិស្ថាននិងការ
ការពារសុខភាពសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថានសូមជូនដំណឹងដល់បណ្តាខ្នាស់ខេត្ត-សហគ្រាសបោកកក់និង
ជ្រលក់ពណ៌សំលៀកបំពាក់ទាំងអស់ជ្រាបថា ក្រសួងបរិស្ថាននឹងពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ១ - ការត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសំណល់រាវ ព្រមទាំងការយកសំណាកនៅតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុង

សហគ្រាសបោកគក់ និងរោងចក្រជ្រលក់ពណ៌ និងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរយៈពេល ៤៥ ថ្ងៃម្តង ។

២ - ការត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសំណល់រាវនៅតាមបណ្តារោងចក្រ-សហគ្រាស ក្រុមហ៊ុន សណ្ឋាគារ មន្ទីរពេទ្យ ភោជនីយដ្ឋាន និងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរយៈពេល ៦០ ថ្ងៃម្តង ។

ទទួលបាននូវសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិទាំងអស់ត្រូវចូលរួមសហការនិង បង្គោលកូណៈ ងាយស្រួលដើម្បីឱ្យការត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសំណល់រាវរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់ ។

ក្នុងករណីមិនប្រតិបត្តិតាម ឬប្រតិបត្តិជួយទៅនឹងចំណុចណាមួយនៃសេចក្តីជូនដំណឹង ខាងលើនេះ ក្រសួងបរិស្ថាននឹងចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ ។

ចំណងជូន

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- សាលាខេត្ត-ក្រុង
- ដើម្បីជូនដោយជាពត៌មាន
- អគ្គនាយកដ្ឋាន
- នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន
- ដើម្បីមុខការ
- មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ដើម្បីសហការតាមដានការអនុវត្ត
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ប្រឹក្សា- ប្រធាន
បណ្ឌិត ជីវិឡា

សារាចរណែនាំ

ស្តីពី

**ការប្រមូលថ្លៃវិភាគរបស់
មន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន**

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងបរិស្ថាន

២០១២

លេខ: ១៤០ ប.ស្ថប.ក

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

២០១២

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២

សារាចរណែនាំ

ស្តីពី

ការប្រមូលថ្លៃវិភាគរបស់មន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន

ដោយពិនិត្យឃើញថា រយៈពេលកន្លងមកម្ចាស់ប្រភពបំពុល រោងចក្រ សហគ្រាសមួយចំនួនបាន មកបង់ថ្លៃវិភាគសំណាកសំណល់រឹង-រាវមានការយឺតយ៉ាវ ដែលជាហេតុនាំឱ្យក្រសួងបរិស្ថានប្រមូលចំណូល បង់ចូលថវិការដ្ឋពុំបានទាន់ពេលវេលា ។ ដូចនេះ ដើម្បីជំរុញការប្រមូលថ្លៃវិភាគសំណាកសំណល់រឹង-រាវ ផ្ទេរបញ្ចូលទៅក្នុងថវិការដ្ឋអោយទាន់ពេលវេលា ដោយផ្អែកលើព្រះរាជក្រមលេខនស/ រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលបានប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិ អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ / បក ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក អនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ រាជរដ្ឋាភិបាល ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងប្រកាសអនុក្រសួងលេខ ៤៧៦ សហវ / បស្ថ / ប្រក ចុះថ្ងៃ ទី ៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការកំណត់ថ្លៃវិភាគសំណល់សំរាប់មន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួង បរិស្ថានសូមធ្វើការណែនាំដល់ម្ចាស់ប្រភពបំពុលរោងចក្រ សហគ្រាសទាំងអស់ ដូចខាងក្រោម:

១-ការបង់ថ្លៃវិភាគសំណាកសំណល់រឹង-រាវ ត្រូវធ្វើនៅការិយាល័យផែនការស្ថិតិ នៃនាយកដ្ឋានត្រួត ពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ក្រសួងបរិស្ថាន ទៅតាមតារាងថ្លៃវិភាគដែលភ្ជាប់មកជាមួយព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគ ។

២-ម្ចាស់ប្រភពបំពុល រោងចក្រ សហគ្រាសត្រូវមកបង់ថ្លៃវិភាគយ៉ាងយូរ ១៥ថ្ងៃ ក្រោយទទួល បាននូវព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគ និងតារាងថ្លៃវិភាគ ។

៣-ម្ចាស់ប្រភពបំពុល រោងចក្រ សហគ្រាសណា ដែលពុំបានមកបង់ប្រាក់ថ្លៃវិភាគតាមពេលកំណត់ ខាងលើ ក្រសួងបរិស្ថាននឹងធ្វើការពិន័យជាទឹកប្រាក់ ឆ្នេរដង ទៅនឹងទឹកប្រាក់សរុបដែលមាននៅក្នុងតារាង តំលៃវិភាគ ។

៤-ម្ចាស់ប្រភពបំពុល រោងចក្រ សហគ្រាសណា ដែលពុំបានមកបង់ប្រាក់ថ្លៃវិភាគក្រោយរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលនូវព្រឹត្តិប័ត្រនិងតារាងថ្លៃវិភាគ ក្រសួងបរិស្ថាននឹងធ្វើការពិន័យជាទឹកប្រាក់ ១.០០០.០០០\$ (មួយលានដុល្លារ) បន្ថែមទៅលើតំលៃវិភាគ ។

ក្រោយទទួលបានសារាចរណែនាំនេះ ម្ចាស់ប្រភពបំពុល រោងចក្រ សហគ្រាសទាំងអស់ត្រូវអនុវត្ត អោយមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។ ក្នុងករណីមិនអនុវត្តវិប្បត្តិល្មើសទៅនឹងចំណុចណាមួយនៃសេចក្តីណែនាំ ខាងលើ ក្រសួងបរិស្ថាននឹងចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ ។ *ch*

ចំណាត់ថ្នាក់

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែ និងថាមពល
- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- "ដើម្បីជូនជ្រាបជាព័ត៌មាន"
- អគ្គនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេស
- អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន
- "ដើម្បីមុខការ"
- ឯកសារ - កាលប្បវត្តិ

ប្រឹក្សា-ប្រឹក្សា
បណ្ឌិត ជីវិត ឡា